

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

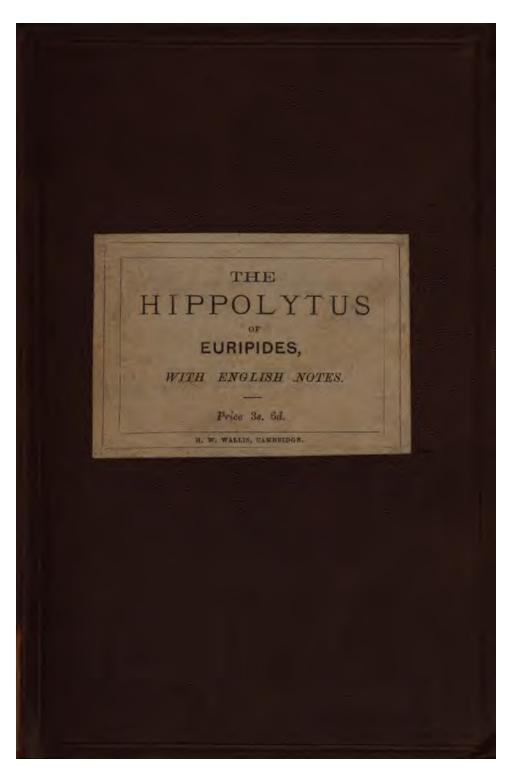
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

•

.

(

•

.

. • · · · • . • . •

· · · 1 • .

THE

i.

HIPPOLYTUS

OF EURIPIDES.

•

•

•

.

۰

THE

\.

HIPPOLYTUS

OF

EURIPIDES,

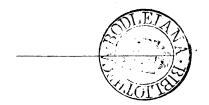
WITH

CRITICAL AND EXPLANATORY NOTES,

BY

F. A. STILWELL FREELAND, B.A.,

Scholar and Exhibitioner of Magdalene College, Cambridge.

CAMBRIDGE: H. W. WALLIS, SIDNEY STREET.

1876.

292. f. 13.

. .

. .

PREFACE.

THE selection of "the Hippolytus" for the Previous Examination of 1877 induced me to revise and increase, under great pressure from other work, notes which I had already prepared with a somewhat different purpose.

Remembering the evil fortune that in my school days befell those who were ignorant of certain first principles of the Greek language, I endeavoured to collect such information as might enable any, who so desired, by the aid of Madvig's Greek Syntax and a careful comparison of the REFERENCES in the Notes, to hold themselves tolerably free from 'unpardonable' mistakes. In short, I hoped to assist PRIVATE WORK in 'the studies.' If labours, which were heavy to me, be thus lightened for others, I shall be content.

My best thanks are due to Dr. KENNEDY, Regius Professor of Greek, and late Head Master of Shrewsbury, for much kindness and encouragement in this, as in all my work; I have also to acknowledge the assistance rendered me by Mr. W. ENGLISH, of St. John's, and Mr. A. H. SMITH, of Sidney, in the revision of the notes and translation.

CAMBRIDGE, July, 1876.

· .

INTRODUCTION.

,1

EURIPIDES was born at Salamis, B.C. 480, on the day on which the fleet of Xerxes was defeated by the Greeks, which thus serves as a point of connexion for the greatest Tragic poets of Greece; for Æschylus was one of the victors on the occasion, and the young Sophocles danced at the triumph. Euripides was originally intended by his father for an athlete, but he turned his attention to painting, then studied rhetoric under Prodicus, and philosophy under Anaxagoras. To this early education we may ascribe many of the rhetorical and philosophical passages found in his works.

From Athens he retired to Magnesia, and afterwards took up his residence in Macedonia, where he lived for some time at the Court of Archelaus, and where he found a grave. Archelaus erected a monument with the epitaph "Thy memory, Oh Euripides, will never perish." The Athenians wrote—

> " All Greece is the monument of Euripides, The Macedonian earth covers only his bones."

Of the plays that have come down to us, the Hippolytus is one of the finest and most carefully finished. The poet seems to have aimed at portraying the workings of a woman's heart, when irresistibly and in her own despite drawn astray by the machinations of a malignant deity. Approdite is incensed at the preference shewn by the chaste Hippolytus for Artemis. To compass her revenge, she inspires Phædra with a fatal passion for her step son; this the Queen endeavours by every means in her power to overcome. She buries her love in her own bosom (393),

INTRODUCTION.

i

but in vain; she then tries to suppress it by the exercise of "selfcontrol" (398), with a result equally fruitless.

At this point her nurse, a worldly minded though affectionate servant, who had wormed her mistress' secret from her (352), ruins everything, by telling Hippolytus with the hope that he may return her love. Hippolytus rejects the invitation with scorn, and though bound to secrecy, seems strongly inclined to disclose the matter to Theseus, declaring that his promise was obtained unfairly (612). He launches out into bitter invective against women in general (614-666), but is prevailed on to await passively the return of Theseus. Phædra, in despair of preserving her fair fame, determines to die, and hangs herself. The king on his return finds his wife dead, and a letter in her hand inculpating Hippolytus. Carried away by a passion of grief and rage, he invokes against his son one of the three curses or wishes promised him by Poseidon, and banishes him from the land. The god sends a bull from the sea, which frightens the horses of Hippolytus. The chariot is upset and Hippolytus seriously hurt. Artemis (1285) now reveals to Theseus the true state of the case. The king is stricken with remorse, but is told by the goddess that his sin, though grievous, is not hopeless, inasmuch as Cupris willed that such should be (1325). Hippolytus is now brought in in a dying state, but the father and son are reconciled, and the former absolved from blood-guiltiness (1449) by his son's forgiveness.

Phædra throughout is represented as of good intentions, but impelled to her ruin by the wiles of Cupris, one cannot but sympathise with her. The "chaste Hippolytus," on the other hand, is so fully aware of his own virtues, and so eager to speak of them, that he inspires a modern reader with something very like disgust.

viii.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

.

Ъ

,

ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Θησεύς μέν ην Αίθρας και Ποσειδώνος, βασιλεύς δε 'Αθηναίων · γήμας δε μίαν των 'Αμαζονίδων 'Ιππολύτην, Ίππόλυτον έγέννησε κάλλει τε καί σωφροσύνη διαφέροντα. έπει δε ή συνοικούσα τον βίον μετήλλαξεν, επεισηγάγετο Κρητικήν γυναικα, την Μίνω του 5 Κρητών βασιλέως θυγατέρα Φαίδραν. ό δε Θησεύς Πάλλαντα ένα των συγγενων φονεύσας φεύγει είς Τροιζήνα μετά τής γυναικός, ου συνέβαινε τον Ιππόλυτον παρά Πιτθεί τρέφεσθαι θεασαμένη δε τον νεανίσκον ή Φαίδρα είς επιθυμίαν ώλισθεν, ούκ ακό-10 λαστος ούσα, πληρούσα δε 'Αφροδίτης μηνιν, ή τον 'Ιππόλυτον δια σωφροσύνην ανελειν κρίνασα, τέλος τοίε προτεθείσιν έθηκε. στέγουσα δε την νόσον γρόνω πρός την τροφόν δηλωσαι ήναγκάσθη, κατεπαγγειλαμένην αυτή βοηθήσειν ήτις κατά την προαίρε-15 σιν λόγους προσήνεγκε τώ νεατίσκω. τραχυνόμενον δε αὐτὸν ή Φαίδρα καταμαθοῦσα τη μεν τροφώ επεπληξεν, αύτην δε ανήρτησε. καθ δν καιρόν φανείς Θησεύς και καθελείν σπεύδων την απηγχονισμένην, ευρεν αυτή προσηρτημένην δέλτον, δι' ής 'Ιππολύτου 20 φθοράν κατηγόρει και επιβουλήν. πιστεύσας δε τοις γεγραμμένοις τον μεν Ιππόλυτον επέταξε φεύγειν. αύτος δε τω Ποσειδώνι άρας έθετο, ών επακούσας ό θεός τον Ιππόλυτον διέφθειρεν. Αρτεμις δε των γεγενημένων έκαστον διασαφήσασα Θησεί, την μέν Φαί-25 δραν οι κατεμέμψατο, τούτον δε παρεμυθήσατο υίου και γυναικός στερηθέντα τω δε Ιππολύτω τιμάς έφη γης εγκαταστήσεσθαι.

Η σκηνή τοῦ δράματος ἐν Τροιζηνι κεῖτα .ιἐδιδάχθη ἐπὶ Ἐπαμείνονος ἄρχοντος ὀλυμπιάδι πζ ἔτει 5 δ. πρῶτος Εἰριπίδης, δεύτερος Ἰοφῶν, τρίτος Ἰων. ἔστι δὲ οὖτος Ἱππόλυτος δεύτερος, καὶ ΣΤΕΦΑΝΙΑΣ προσαγορευόμενος. ἐμφαίνεται δὲ ὕστερος γεγραμμένος τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ κατηγορίας ἄξιον ἐν τούτῷ διώρθωται τῷ δράματι. τὸ δὲ δρâμα τῶν πρώτων.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ. ΙΠΠΟΛΤΤΟΣ. ΘΕΡΑΠΟΝΤΕΣ. ΧΟΡΟΣ ΤΡΟΙΖΗΝΙΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. ΤΡΟΦΟΣ. ΦΑΙΔΡΑ. ΕΞΑΓΤΕΛΟΣ. ΘΗΣΕΤΣ. ΑΓΓΕΛΟΣ. ΑΡΤΕΜΙΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

-0:0--

AΦ. Πολλή μέν έν βροτοίσι κούκ άνώνυμος θεα κέκλημαι Κύπρις · ουρανού τ' έσω όσοι τε πόντου τερμόνων τ' 'Ατλαντικών ναίουσιν είσω φως όρωντες ήλίου, τούς μέν σέβοντας τάμα πρεσβεύω κράτη, σφάλλω δ' όσοι φρονούσιν είς ήμας μέγα. ένεστι γάρ δη κάν θεών γένει τόδε, τιμώμενοι χαίρουσιν άνθρώπων ύπο. δείξω δε μύθων τωνδ' αλήθειαν τάχα.

2. κέκλημαι, &c. my name is Cupris : this use of καλεΐν not uncommon in Greek poets.

- ἔσω. here = ἕνδον : ἔσω generally expresses "motion."

δσοι catches up βροτοίσι in line I. "of all who dwell within heaven and who (dwell) within the Euxine and Atlantic, ξc. πόντου. i.e. the Euxine : It almost always has this sense in Greek

Classics.

τeρμ. Aτλαντ. The pillars of Hercules. The sea lying between these two points was almost all that was known to Greek navigators.

5. $\pi \rho e \sigma \beta \dot{e} v \omega =$ antiquiores habeo.

6. $\phi \rho over \mu e \gamma a = to be haughty :$ Madvig Greek Syntax, § 27 (229) says Verbs which in themselves cannot govern an object accusative, may take the neuter accusative of an adjective which serves to characterize the measure and extent of the action.

CI. Dem. 87. 8. Δοόμαι μέτρια και δίκαια ύμων. Xen. Œo. 24. Κύρος... άλλατ' έφιλοφρονειτο καί κ. τ. λ.

7. Every. "There is inherent in " Eery =It is allowed, *i.e.*, there is no law to prevent it.

 $\pi \dot{a} \rho e \sigma \tau \mu = It$ is present to one, *i.e.*, there is an opportunity of doing. *ever* $\tau \mu = It$ is inherent in, *i.e.*, the nature of the case permits.

A

5

^{1-57.} Aphrodite speaks. She declares that Hippolytus must be punished for preferring Artemis to herself, and explains what the punishment will be.

πολλή = μεγάλη. of. 443. Κύρις γάρ οὐ φορητόν, Ϋν πολλή ρυβ.

ό γάρ με Θησέως παίε, 'Αμαζόνος τόκος 10 Ιππόλυτος, άγνοῦ Πιτθέως παιδεύματα, μόνος πολιτών τήσδε γής Τροιζηνίας λέγει κακίστην δαιμόνων πεφυκέναι. άναίνεται δε λέκτρα κού ψαύει γάμων. Φοίβου δ' άδελφην Αρτεμιν Διός κόρην 15 τιμα μεγίστην δαιμόνων ήγούμενος. χλωράν δ' άν' ύλην παρθένω ξυνών άελ κυσίν ταχείαις θήρας έξαιρει χθονός. μείζω βροτείας προσπεσών όμιλίας. τούτοισι μέν νυν ου φθονω. τί γάρ με δεί; 20 δ δ' είς εμ' ήμάρτηκε, τιμωρήσομαι Ιππόλυτον έν τηδ' ήμέρα τὰ πολλὰ δὲ πάλαι προκόψασ', ου πόνου πολλού με δεί. έλθόντα γάρ νιν Πιτθέως ποτ' έκ δόμων σεμνών ές όψιν και τέλη μυστηρίων 25Πανδίονος γην πατρός εύγενης δάμαρ

10. $\mu \epsilon$ is out of place: it is governed by $\lambda \epsilon \gamma \epsilon \iota$: Its juxtaposition to $\Theta \eta \sigma \epsilon \omega s$ are in for the sake of antithesis, to make emphasis.

11. παιδεύματα Πιτθέως. Pittheus, king of Træzene, celebrated for his learning—he educated Hippolytus—and was Grandfather of Theseus.

17. Eurodu del : ever with her (Artemis) but she was perfectly invisible all the time; cf. line 86. $\delta \mu \mu \alpha \delta' \, o i \chi \, \delta \rho \hat{\omega} \, \tau \, \delta \, \sigma \delta \nu$. The del is not mere padding to fill the line; Aphrodite's grievance is that Hippolytus spends all his time with Artemis to the neglect of herself.

19. προσπεσών. "having fallen upon greater than, &c." This use of προσπεσών is rare and curious.

23. $\pi \rho o \kappa \delta \psi a \sigma a$: The construction is broken: $\delta \epsilon \tilde{\iota}$ would be right if we had $\pi \rho o \kappa \delta \psi a \sigma a v$, as it is we should expect $\delta \delta \rho \mu a \iota$.

 $\pi \rho \kappa \kappa \delta \pi \tau e \nu =$ "to forward a work;" metaph. from preparing a road by cutting down trees and obstacles in the way, cf. Latin decido = settle a dispute in the shortest way.

24. $\gamma d\rho$. not to be translated. It is here used (as frequently) to introduce a narrative.

25. $\mu\nu\sigma\tau\eta\rho$. The rites of the dread Goddesses, at $\Sigma\epsilon\mu\nu\alpha i$. The Greeks, through fear of speaking an ill-omened word called them at Eumeridan.

cf. Soph. O.C. 90: Hippolytus' answer infra 100, shews that he understood the σεμνήν δαίμονα of 99 in this sense ; whereas Cupris was meant.

ίδοῦσα Φαίδρα καρδίαν κατέσχετο έρωτι δεινώ τοις έμοις βουλεύμασι. καί πρίν μέν έλθειν τήνδε γην Τροιζηνίαν, πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος κατόψιον 30 γής τήσδε ναὸν Κύπριδος ἐγκαθείσατο, έρωσ' έρωτ' έκδημον · 'Ιππολύτω δ' έπι τό λοιπόν ωνόμαζεν ίδρύσθαι θεάν. έπει δε Θησεύς Κεκροπίαν λείπει χθόνα, μίασμα φεύγων αίματος Παλλαντιδών, 35 καί τήνδε σύν δάμαρτι ναυστολεί χθόνα, ένιαυσίαν ἕκδημον αἰνέσας φυγήν, ένταῦθα δη στένουσα κἀκπεπληγμένη κέντροις έρωτος ή τάλαιν' απόλλυται σιγή σύνοιδε δ' ούτις οίκετων νόσον. 40 άλλ' ούτι ταύτη τόνδ' έρωτα δεί πεσείν. δείξω δε Θησεί πράγμα, κάκφανήσεται.

27. $\kappa a \rho \delta$. $\kappa a \tau e \sigma \chi e \tau o$. notice the use of the middle : "had her heart seized with love." English idiom, "her heart was inspired with love."

30. $\delta\gamma\kappa a\theta \epsilon i\sigma a\tau \sigma \pi a\rho^{2} a\dot{\sigma}\tau \eta \nu$. Pregnant use of preposition ; "founded it up to the very rock," *i.e.* brought the material to the rock and founded the shrine there.

- κατόψων γη, "looking down upon." cf. Æsch. Agam. 290.

-- πέτρα παλλάδος. The Acropolis at Athens.

32. $\tilde{\epsilon}\kappa\delta\eta\mu\sigma\nu$. Being filled with love of one in a foreign land: (var. lect. $\tilde{\epsilon}\kappa\delta\eta\lambda\sigma\nu$ = love for one removed from sight. Monk admits $\tilde{\epsilon}\kappa\delta\eta\mu\sigma\nu$ into his text, but thinks both this and the next line are spurious. I have taken $\tilde{\epsilon}\kappa\delta\eta\mu\sigma\nu$.

 - 'Ιππολύτφ δ' ἔπι. To conciliate Hippolytus' love, lit. with a view to Hippolytus.

33. $\tau \delta \lambda o \iota \pi \delta v$. Used in affirmative sentences, and refers to duration of time. $\tau o \hat{v} \lambda o \iota \pi \hat{o} v = \text{ in negative sentences, to a single point of time.}$

35. φεύγων. In exile opp. to διώκων. Theseus had slain the Pallantidæ for an attack on his sovereignty at Athens.

37 ev. $\phi i \gamma h \nu a l \nu \ell \sigma a c$. Having thought it prudent to go abroad for a year. For this use of $d \iota \nu e \tilde{\iota} \nu$ and $e \pi a \iota \nu e \tilde{\iota} \nu =$ to think advisable, cf. Eur. Alcest. 2.

41. *messiv*. To fall vainly, i.e. unheeded.

καί τον μέν ήμιν πολέμιον πεφυκότα κτενεί πατήρ άραισιν, αs ό πόντιοs άναξ Ποσειδών ώπασεν Θησεί γέρας, 45 μηδέν μάταιον είε τρίς εύξασθαι θεώ. ή δ' εὐκλεὴς μέν, ἀλλ' ὅμως ἀπόλλυται, Φαίδρα · τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακὸν τὸ μὴ οὐ παρασχεῖν τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐμοὶ δίκην τοσαύτην ώστ' έμοι καλώς έχειν. 50 άλλ' είσορώ γάρ τόνδε παίδα Θησέως στείνοντα θήρας μόγθον ἐκλελοιπότα, Ιππόλυτον, έξω τωνδε βήσομαι τόπων. πολύς δ' αμ' αύτῷ προσπόλων όπισθόπους 55 κώμος λέλακεν Αρτεμιν τιμών θεάν ύμνοισιν ου γάρ οίδ' ανεφημένας πύλας Αιδου, φάος δε λοίσθιον βλέπων τόδε.

57-87. Hippolytus approaches with attendants : they sing a short ode to Artemis, and Hippolytus offers her a chaplet.

43. πεφυκότα. The man who is in his very nature our enemy. Nauck reads veaviay.

46. $\mu\eta\delta\delta\nu$ is $\tau\rho\deltas$ $\epsilon\delta\xi$. $\mu\alpha\tau$. That up to the third wish nothing should be asked in vain.

cf. Soph. Fr. 678. 13. τιν' ού παλαίουσ' έτ τρίτ έκβάλλοι θεών;

47. ἀπολλυται. Notice the present tense: is on the point of dying, almost = $\delta\lambda\epsilon$ īται. for μέν...ἀλλ' ὅμως, cf. Bacchæ 1028. ὡς σε στενάξω, δοῦλος ὡν μέν ἀλλ' ὅμως.

48. $\mu\eta$ ob with the Infinitive follows verbs of preventing, denying, hegitating, distrusting, but under the same limitation as the Latin "Quin," namely, that a negative must be joined with the principal verb. (N.B.—The negative may take the form of an interrogative.)

cf. Plat. Gorg. § 509. ουδείς οδοςτ' έστιν άλλως λέγων μη ού καταγέλαστος είναι,

Compare Æsch. P. V. 465. Soph. Ajax 540. and Plat. Gorg. p. 461 C.

51. $d\lambda\lambda'..., \gamma d\rho$. $d\lambda\lambda d$ goes with $\beta h \sigma \sigma \mu a \mu$. elsop $\hat{\omega}$ $\gamma d\rho$ is a kind of parenthesis, and gives the reason for $\beta h \sigma \sigma \mu a$:

57. $\lambda o i \sigma \theta \iota o v \lambda \rho o lot':$ Had they known of his approaching death they would not have sung $\vartheta \mu \nu o \iota$ (joyful songs).

П.	έπεσθ' άδοντες έπεσθε	60
	τάν Διός οὐρανίαν	60
	*Αρτεμιν, φ μελόμεσθα.	
ΘE.	πότνια πότνια σεμνοτάτα,	
	Ζανός γένεθλον,	
	χαῖρε χαῖρέ μοι, ὦ κόρα	
	Λατοῦς *Αρτεμι καὶ Διός,	65
	καλλίστα πολύ παρθένων,	
	δ μέγαν κατ' οὐρανὸν	
	ναίεις εὐπατέρειαν αὐλάν,	•
	Ζανός πολύχρυσόν οίκον.	
	χαιρέ μοι, ω καλλίστα	70
•	καλλίστα τών κατ' Όλυμπου	
	παρθένων, *Αρτεμι.	
ІП.	σοι τόνδε πλεκτόν στέφανον έξ ἀκηράτου	
	λειμώνος, ω δέσποινα, κοσμήσας φέρω,	
	ένθ' οὔτε ποιμήν άξιοῦ φέρβειν βοτά	75
	ούτ ηλθέ πω σίδηρος, άλλ' άκήρατον	• -
	μέλισσα λειμῶν ἐαρινὸν διέρχεται	
	μεπισσια πειμων εαμινου σιερχεται Αίδωs δε ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις,	
	• • •	
	όσοις διδακτὸν μηδέν, ἀλλ' ἐν τῆ φύσει	00
	το σωφρονείν είληχεν είς τα πάνθ' όμως,	80
	τούτοις δρέπεσθαι τοῖς κακοῖσι δ' οὐ θέμις.	
	ἀλλ' ὦ φίλη δέσποινα, χρυσέας κόμηs	

59. ταν Διδε. Understand κόρην.

•

68. εἰπατέρειαν. This epithet is applied to Helen by Homer. It occurs nowhere else in Euripides.

- 79. ösous didaktov undév. cf. Shakespeare, Cymbeline iv. 2. Tis wonder
 - That an invisible instinct should frame them To Royalty unlearned, honour untaught, Civility, not seen from other men.

- A various reading is $\delta\sigma\tau is$ $\delta i\delta a \kappa \tau ov$, which Monk adopts, saying that $\delta i\lambda\eta\chi ev = \operatorname{contight}$ in a neuter sense is unusual. But it occurs in Eur. *Heles.* 214, intransitively at any rate. Monk says that the M.SS. and old editions read $\delta\sigma\sigma is$.

	ἀνάδημα δέξαι χειρòs εὐσεβοῦs ắπο.
	μόνω γάρ ἐστι τοῦτ' ἐμοὶ γέρας Βροτῶν·
	σοὶ καὶ ξύνειμι καὶ λόγοιs σ' ἀμείβόμαι, 85
	κλύων μὲν αὐδήν, ὄμμα δ' οὐχ ὄρῶν τὸ σόν.
	τέλος δὲ κάμψαιμ' ῶσπερ ἠρξάμην βίου
$\Theta E.$	ἄναξ, θ εού s γάρ δεσπότας καλεîν χρεών,
	åρ' ἄν τί μου δέξαιο βουλεύσαντος εΰ;
ІП.	καὶ κάρτα γ' ἢ γὰρ οὐ σοφοὶ φαινοίμεθ' ἄν. 90
ΘE.	οἶσθ' οὖν βροτοῖσιν δς καθέστηκεν νόμος,
ІΠ.	ούκ οίδα· τοῦ δὲ καί μ' ἀνιστορεῖs πέρι;
ΘE.	μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον;
ІП.	όρθώς γε· τίς δ' οὐ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτών;
$\Theta E.$	έν δ' εὐπροσηγόροισιν ἔστι τις χάρις; 95
ІΠ.	πλείστη γε, καὶ κέρδος γε σὺν μόχθφ βραχεῖ.
$\Theta E.$	ή κάν θεοίσι ταῦτὸν ἐλπίζεις τόδε;
ІΠ.	είπερ γε θνητοί θεών νόμοισι χρώμεθα.
$\Theta E.$	πως ούν σύ σεμνην δαίμον' ού προσεννέπεις;
ІΠ.	τίν'; εὐλαβοῦ δὲ μή τι σοῦ σφαλῆ στόμα. 100

From 88-120 there is a dialogue between Hippolytus and attendants.

86. Compare 17 supra and 1891 infra.

87. Compare Soph. O.C. 91, and Eur. Elect. 956, for the metaphor; such phrases as these should be carefully noted by a school-boy for future use in Greek verse.

90. Understand el µì de Eaíµela from line 89.

93. $\tau \delta \sigma \epsilon \mu \nu \delta \nu$ here = haughtiness. It has almost the same force as the Latin Improbus = unconscionable.

Compare Eur. Medea 215. The attendants wish to shew that as this kind of $\tau \partial$ $\sigma \epsilon \mu \nu \partial \nu$ is disagreeable to men, so it is with the Gods (line 97).

94. $d\chi\theta ewós = \beta d\rho vs = odiosus, a bore.$

98. $e^{i\pi\epsilon\rho\gamma\epsilon...\chi\rho\omega\omega\epsilon\theta a}$. Yes, if, &c. Here $\gamma\epsilon$ answers yes with emphasis to the question in line 97. $\gamma\epsilon$ can be introduced with effect in composition. The student may refer to Madvig's Greek Syntax for its use, but his best guide will be his own observation.

99. $\sigma \epsilon \mu \nu \dot{\eta} \nu \delta a (\mu \sigma \nu a$. Here $\sigma \epsilon \mu \nu \dot{\eta} \nu$ is a 'double entendre,' the attendant applies the epithet in its ordinary sense of 'revered,' 'great.' Whereas Hippolytus thinks that she uses it in its technical meaning of one of the Eumenidae (dread Goddess).

- ΘΕ. τήνδ' η πύλαισι σαις εφέστηκεν Κύπρις.
- III. πρόσωθεν αὐτὴν ἁγνὸς ῶν ἀσπάζομαι.
- ΘΕ. σεμνή γε μέντοι κάπίσημος έν βροτοίς.
- ΙΠ. άλλοισιν άλλος θεών τε κάνθρώπων μέλει.
- ΘΕ. εὐδαιμονοίης νοῦν ἔχων ὅσον σε δεῖ.
- ΙΠ. ούδείς μ' άρέσκει νυκτί θαυμαστός θεών.
- ΘΕ. τιμαισιν, ω παι, δαιμόνων χρήσθαι χρεών.
- III. χωρεῖτ', ὀπαδοί, καὶ παρελθόντες δόμους σίτων μέλεσθε τερπνὸν ἐκ κυναγίαs τράπεζα πλήρης καὶ καταψήχειν χρεῶν 110 ἵππους, ὅπως ἀν ἅρμασι ζεύξας ὅπο βορᾶς κορεσθεὶς γυμνάσω τὰ πρόσφορα τ τὴν σὴν δὲ Κύπριν πόλλ' ἐγώ χαίρειν λέγω.
- ΦΕ. ήμει δέ, τούς νέους γαρ οὐ μιμητέου,
 φρονοῦντε οῦτως ὡs πρέπει δούλοις λέγειν, 115
 προσευξόμεσθα τοισι σοις ἀγάλμασι,
 δέσποινα Κύπρι. χρη δὲ συγγνώμην ἔχειν,
 εἰ τίς σ' ὑφ' ήβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων
 μάταια βάζει · μή δόκει τούτου κλύειν ·
 σοφωτέρους γαρ χρη βροτῶν εἶναι θεούς.

101. Notice the emphatic positions at the ends of the line of the words $K \circ \pi \rho_{12}$ and $\pi \circ \rho_{12}$. Translate, "The lady yonder who watches over your gates, Cupris that is." By $\pi \circ \rho_{12}$ the attendant would seem to indicate with the finger some statue of Cupris over the gates.

102. dσπάζομαι : as used by Aristophanes was the new-fashioned salutation on meeting, χαῖρε the old form.

104. $\delta\lambda\lambda_{0:\sigma;v}$ $\delta\lambda\lambda_{0:\sigma;}$. Always = one to one, another to another, when conjoined in this manner. Translate "some people respect some gods and men, others others, *i.e.* different people respect different, &c.

113. $\pi \delta \lambda a \chi a locus (purposely ambiguous). It may mean "Good bye for good," or All hail! Hippolytus means the first.$

119. μή δόκει κλύειν. Pretend not to hear. For this use of μή δοκείν = dissimulare. Compare Eur. Med. 67. ήκουσά του λέγοντος οὐ δοκών κλύειν, also Aristoph. Ranz 531 (Holden), Pax 998 (1051), Eur. Alcest. 957, Hippolytus 463.

120. σοφωτέρου. More clever. σοφία is an intellectual virtue. σωφροσύνη : a moral virtue, temperance in its widest sense—"discretion."

7

105

XO. 'Ωκεανοῦ τις ὕδωρ στρ. στάζουσα πέτρα λέγεται βαπτάν κάλπισι ρυτάν παγάν προϊείσα κρημνών, δθι μοί τις ην φίλα, 125 πορφύρεα φάρεα ποταμία δρόσω τέγγουσα, θερμάς δ' έπι νώτα πέτρας εὐαλίου κατέβαλλ' δθεν μοι πρώτα φάτις ηλθε δέσποιναν 180 τειρομέναν νοσερά åντ. κοίτα δέμας έντος έχειν οίκων, λεπτά δε φάρη ξανθάν κεφαλάν σκιάζειν. τριτάταν δέ νιν κλύω 135 τάνδε κατ' ἀμβροσίου στόματος δμέραν Δάματρος ακτας δέμας άγνον ίσχειν, κρυπτώ πάθει θανάτου θέλουσαν κέλσαι ποτί τέρμα δύστανον. 140 σύ γαρ ένθεος, ω κούρα, στο. είτ' έκ Πανός είθ 'Εκάτας

121-175. The chorus of Treezenian women come, saying they have heard a rumour that Phædra is ill.

138. ἀκτās ἀέμας ἀγνόν ἴσχειν: pure from bread of Demeter down her ambrosial throat, for ἀγνόν with Gen. in this sense, cf. Plato Legg. 759 C. and infra 1003.

139. $\kappa\rho\nu\pi\tau\bar{\varphi}$. Predicative, it adds to the idea of death. Translate "With her woe undiscovered."

140. $\kappa \epsilon \lambda \sigma a \iota$. Homer uses $\kappa \epsilon \lambda \lambda \epsilon \iota \nu$ in sense of running a ship on shore, and the notion of reaching a haven pursues the word through all its meta-phors.

142. ἐκ πανόs. Pan, the inspirer of madness : of. πανικόs φόβοs.

8

EURIPIDIS HIPPOLYTUS.		9
ή σεμνών Κορυβάντων		
ή ματρὸς ὀρείας φοιτậς,		
σύδ' ἀμφί τὰν πολύθηρον		145
Δίκτυνναν άμπλακίαις		
άνίερος ἀθύτων πελάνων τρύχει.		
φοιτậ γάρ καὶ διὰ λίμνας		
χέρσον θ' ύπερ πελάγους		
δίναισιν νοτίας άλμας.		150
ή πόσιν τον Έρεχθειδάν	åντ.	
άρχαγόν τόν εύπατρίδαν		
ποιμαίνει τις έν οϊκοις		
κρυπτά κοίτα λεχέων σῶν;		
ή ναυβάτας τις έπλευσεν		155
Κρήτας έξορμος ἀνηρ		
λιμένα τον ευξεινότατον ναύταις,	-	
φάμαν πέμπων βασιλεία,		
λύπα δ' υπέρ παθέων		
εὐναία δέδεται ψυχάν;		160
φιλεί δε τα δυστρόπω γυναικών		
άρμονία κακά δύστανος		
άμηχανία συνοικείν		
ώδίνων τε και άφροσύνας.		
δι' ἐμâς ήξέν ποτε νηδύος ἅδ' αὖρα		165

143. Kopuβartŵr: These were the priests of Cybele or Bhea in Phrygia. $\mu \alpha \tau \rho$, $\delta \rho$: Rhea.

145. σύδ'. Nauck's reading is elre. I have taken Monk's.

146. Δίκτυννα. Artemis, goddess of the chace, from δίκτυον, a net.

148, 149. και δια λίμνας χέρσου θ' ὑπέρ. "even over the sea and beyond the land;" not "both.....and." The Greeks to express 'both....and ' used τε...τε, τε...καl, καl...καl, but never καl...τε.

153. ποιμαίνειν : like βουκολεΐν, to beguile, cf. Theocritus xi. 80. cf. Latin pascere and lactare.

— ποιμ. τις, κρυπτά κοίτα. Monk reads κρυπτά κοίτα, making τις alone the subject which is more after the Greek manner than the reading in the text.

159. ὑπέρ παθέων. About her hap.

165. ἀφροσύνη and μωρία in Euripides usually mean lustfulness.

•

τάν δ' εύλοχον ουρανίαν τόξων μεδέουσαν αύτευν *Αρτεμιν, καί μοι πολυζήλωτοs del σύν θεοίσι φοιτά. άλλ' ήδε τροφός γεραιά πρό θυρών 170 τήνδε κομίζουσ' έξω μελάθρων. στυγνών δ' όφρύων νέφος αυξάνεται. τί ποτ' έστι μαθείν έραται ψυχά, τί δεδήληται δέμας άλλόγροον βασιλείας. 175 TP. ώ κακά θνητών στυγεραί τε νόσοι. τί σ' έγω δράσω; τί δε μή δράσω; τόδε σοι φέγγος, λαμπρός δδ' αἰθήρ. έξω δε δόμων ήδη νοσεράς δέμνια κοίτας. 180 δεύρο γάρ έλθειν πάν έπος ήν σοι. τάγα δ' είς θαλάμους σπεύσεις το πάλιν. ταχύ γάρ σφάλλει κούδενί χαίρεις, ούδέ σ' αρέσκει το παρόν, το δ' απον φίλτερον ήγει. 185 κρείσσον δε νοσείν ή θεραπεύειν. το μέν έστιν άπλουν, τω δε συνάπτει λύπη τε φρενών χειροίν τε πόνος.

175-266. Pheedra and her nurse now come before us. The nurse scolds her mistress for not knowing her own mind, she moralizes and wishes she could bear to part with Phaedra. The queen raves now for one thing, now for another.

166. ἀὐτίω. In the Attic Poets only in the Present and Imperf. In Homer it is only used in 3rd sing. Imperf. cf. 17. xx. 50: xxi. 582.

172. $\nu \epsilon \phi o c =$ gloom of the face. Compare for this use Medea 107.

175. $d\lambda\lambda\delta\chi\rho\sigma\sigma\nu$ is prædicative.

178. $\tau i \dots \partial \rho \, d\sigma \, \omega$; deliberative subjunctive, cf. 782 infra note.

184. $\tau \alpha \chi \dot{\upsilon} \sigma \phi \dot{\alpha} \lambda \lambda c.$ You are soon put out, i.e. (a) thing is no sooner obtained than you despise it).

	πâs δ' όδυνηρόs βίος άνθρώπων,	
	κούκ έστι πόνων άνάπαυσις.	190
	ἀλλ' ὅ τι τοῦ ζῆν φίλτερον ἄλλο	
	σκότος ἀμπίσχων κρύπτει νεφέλαις.	
	δυσέρωτες δη φαινόμεθ όντες	
	τοῦδ' ὅ τι τοῦτο στίλβει κατὰ γῆν,	
	δι' ἀπειροσύνην ἄλλου βιότου	195
	κούκ ἀπόδειξιν των ὑπὸ γαίας	
	μύθοις δ' άλλως φερόμεσθα.	
ΦAI.	αίρετέ μου δέμας, όρθοῦτε κάρα	
	λέλυμαι μελέων σύνδεσμα, φίλαι.	
	λάβετ' εὐπήχεις χεῖρας, πρόπολοι.	200
	βαρύ μοι κεφαλής επίκρανον έχειν	
	άφελ', άμπέτασον βόστρυχον ώμοις.	
TP.	θάρσει, τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς	
	μετάβαλλε δέμας.	
	ραον δε νόσον μετά θ' ήσυχίας	205
	καὶ γενναίου λήματος οἴσεις	
	μοχθείν δε βροτοίσιν ανάγκη.	

194. dusépartes roude. Fond of it to your ruin, of. Thucy. vi. 13. dusépartes elucition datourant, and the Latin 'perdite amantes.'

196. oùr à módel $\xi_{\mu\nu}$. This is one word in construction = rá $\lambda v \psi_{\mu\nu}$, cf. Orest. 942, où $\sigma \pi \dot{a}_{\mu\nu} = abundantia.$

Eur. Bacchæ 1288. ώς έν ού καιρώ πάρει.

Thucyd. { 3. 95. ού περιτείχισιν. (5. 35. ούκ άπόδοσιν. also Thucyd. I. 137: 7: v. 50. 4.

198. $\delta\lambda\omega s$. "To no purpose," vainly, cf. 1367 infra: It strictly means "in another way," then "in another way than is good," "so idly foolishly." Compare the use of $\delta\tau\epsilon\rho\sigma s = \kappa\alpha\kappa\delta s$.

— Matth. Gr. Gr. § 597, just reverses it, he says " άλλωs" also means nothing but "nil nisi"; hence άλλωs λέγειν, "do nothing but speak," "speak in vain," "idly."

— There is another use of $\tilde{a}\lambda\lambda\omega s$, $\tilde{a}\chi\lambda\omega s$ $\tilde{a}\lambda\lambda\omega s$ = "mere bother": for which the reader will do well to consult Mr. Shilleto's note to *Dem.* falsa. legat. § 27. also of. *Theætet*. 176. D. ὅτι οὐ λῆροί εἰσι, γῆs åλλωs åχθη (mere burdens of the earth.)

 ΦAI . aiaî \cdot πως αν δροσερας από κρηνίδος καθαρών ύδάτων πώμ' άρυσαίμην ύπό τ' αιγείροις έν τε κομήτη 210 λειμώνι κλιθείσ' αναπαυσαίμην. ΤΡ. ὦ παῖ, τί θροεῖς; ου μη παρ' όχλφ τάδε γηρύσει μανίας έποχον βίπτουσα λόγον; ΦΑΙ. πέμπετέ μ' είς δρος · είμι πρός ύλην 215καί παρά πεύκας, ίνα θηροφόνοι στείβουσι κύνες βαλιαίς ελάφοις εγχριμπτόμεναι. πρός θεών, έραμαι κυσί θωΰξαι καί παρά γαίταν ξανθήν βίλαι 220Θεσσαλον δρπακ', επίλογχον έχουσ' έν γειρί βέλος.

209. $\pi \hat{\omega} \cdot \hat{a}_{\nu}$ with Optative : The various ways of expressing a wish are by el, el $\gamma d\rho$, elbe, ωs , $\pi \tilde{\omega} s$ dv, with the optative: or by elb" $\tilde{\omega} \phi e \lambda ov$ -es-e, ωs $\tilde{\omega} \phi e \lambda ov$ or $\tilde{\omega} \phi e \lambda ov$ alone with the Infinitive.

Cf. Iliad xxi. 279. ώς μ' ὄφελ' Έκτωρ κτειναι. Eur. Medea i. είθ΄ ὤφελ' 'Αργοῦς μη διαπτάσθαι σκάφος. Eur. Hecuba, 824. el µou yévouro.

But $\epsilon l =$ utinam, is generally followed by $\gamma d\rho$, cf. Hom. Od. iii. 205. εί γάρ έμοι..παραθείειν.

Compare Matth. Gr. Gr. § 513, and Eur. Medea, 96, 174:

Si for utinam occurs in Latin poets, cf. Virg. Zn. vi. 187. Com-pare too the Latin use of interrogative quis. "O que satis alta dehiscat. terra mihi?"

213. où $\mu\dot{\eta}$ with the 2nd person Fut. Indic. is a strong prohibition :

cf. Eur. Baccha 243, οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα.. Eur. Medea 1151, οὐ μὴ δυσμένης ἔσει = μὴ ἰσθι. οὐ μὴ with the Aorist Subj. a strong negation : cf. Eur. Hec. 1022, ἀλλ' οὖτι μὴ φύγητε..and Cyclop. 662.

µavías enoxov : that aims at madness, cf. Eur. Herc. Fur. 984, and 214 Mr. Paley's note to Hippolytus 214.

218. $\beta a \lambda a is = dappled, cf. Hecuba 90. Alcest. 579.$

- έγχριμπτόμεναι. sc. κύνες. Monk, and with him Mr. Paley, reads έγχριμπτομένα, and conjoin it to the subject of είμι.

219. πρός θεών. Invocation as always, for έραμαι, θω. = έασόν με θω. 221. öpmag. cf. Baccha 1205.

12

EURIPIDIS	HIPPOLYTUS.
-----------	-------------

- TP. τί ποτ' ὦ τέκνον, τάδε κηραίνεις; τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτη; τί δὲ κρηναίων νασμῶν ἔρασαι; 225 πάρα γὰρ δροσερὰ πύργοιs συνεχὴς κλιτύς, ὅθεν σοι πῶμα γένοιτ' ἄν.
- ΦΑΙ. δέσποιν' άλlaς 'Αρτεμι Λίμνας καὶ γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων, εἴθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις, 230 πώλρος Ἐνέτας δαμαλιζομένα.
- TP. τί τόδ' aủ παράφρων ἔρριψας ἔπος;
 νῦν δὴ μὲν ὅρος βᾶσ' ἐπὶ θήρας
 πόθον ἐστέλλου, νῦν δ' aủ ψαμάθοις
 ἐπ' ἀκυμάντοις πώλων ἔρασαι.
 235
 τάδε μαντείας ἄξια πολλῆς,
 ὅστις σε θεῶν ἀνασειράζει
 καὶ παρακόπτει φρένας, ὦ παῖ.
- ΦΑΙ. δύστανος ἐγώ, τί ποτ' εἰργασάμην; ποῖ παρεπλάγχθην γνώμης ἀγαθής; 240 ἐμάνην, ἕπεσον δαίμονος ἄτη. φεῦ φεῦ, τλήμων. μαῖα, πάλιν μου κρύψον κεφαλάν αἰδούμεθα γὰρ τὰ λελεγμένα μοι.
 - κρύπτε κατ όσσων δάκρυ μοι βαίνει, 245

- 231. 'Evérat. Antenor led colonists to Venetia after the destruction of Troy. The Veneti were celebrated for their breed of horses, cf. Virg. $\mathcal{E}n$. I. 242.
- 234. Setting your ideas to a desire for the chace, take $i\pi i$ with $\pi \delta \theta o \nu$.
- $\dot{\epsilon}\sigma\tau\dot{\epsilon}\lambda\lambda\delta\sigma\nu$ = (lit. preparing yourself for), so the sentence = $\dot{\epsilon}\pi\sigma\theta\epsilon\bar{\epsilon}\epsilon$ θήραν.

^{224.} *kal ool. kal* represented in English by strong emphasis on *you.* "What concern have *you* in hunting."

^{228.} $d\lambda las \Lambda l\mu\nu as$, cf. infra 1182. The Træzenian gymnasium near the shore.

^{235.} $\psi a\mu \pm \theta \, d\kappa o\mu : i.e.$, the race-course, the sands unwashed by the waves, "the dry sands."

^{237.} ἀνασειράζει. "Draw off the right course," metaphor from pulling the rein of the trace-horse so as to draw him to one side.

	και έπ' αισχύνην όμμα τέτραπται.	
	τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμην ὀδυνậ,	
	τὸ δὲ μαινόμενον κακόν · ἀλλὰ κρατεῖ	
	μη γιγνώσκοντ' απολέσθαι.	
TP.	κρύπτω · τὸ δ' ἐμὸν πότε δη θάνατος	250
	σῶμα καλύψει;	
	πολλά διδάσκει μ' ό πολύs βίοτος.	
	χρήν γάρ μετρίας εἰς ἀλλήλους	
	φιλίας θνητούς άνακίρνασθαι	
	καὶ μὴ πρὸs ẳκρον μυελὸν ψυχῆς,	255
	εύλυτα δ' είναι στέργηθρα φρενών	
	ἀπό τ' ὦσασθαι καὶ ξυντεῖναι.	
	τὸ δ' ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδίνειν	
	ψυχήν χαλεπόν βάρος, ώς κάγώ	
	τησδ' ύπεραλγώ.	260
	βιότου δ' άτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις	
	φασί σφάλλειν πλέον η τέρπειν	
	τη θ ύγιεία μαλλον πολεμείν.	
	ούτω τὸ λίαν ήσσον ἐπαινῶ	
	τοῦ μηδὲν ἄγαν	265
	καὶ ξυμφήσουσι σοφοί μοι.	
XO.	γύναι γεραιά, βασιλίδος πιστή τροφέ	
	Φαίδρας, δρώ μεν τάσδε δυστήνους τύχας,	
	άσημα δ' ήμιν ήτις έστιν ή νόσος.	

267-430. The Chorus try to find out from the nurse what ails Pheedra. The nurse (line 310) moves the Queen by mentioning Hippolytus' name. At length Pheedra gives her own account in lines 372-430.

254. ἀνακίρνασθαι. Join friendship, metaphor from mixing wine and swearing friendship over it, cf. Æsch. Choeph. 336. Agam. 771. Herod.iv. 152. 255. ἀκε μυελ. cf. Bacchæ 203. ἀκρος can mean (as here) "going deep," or "just touching the surface."

261. $d\tau \rho \epsilon \kappa \epsilon ls = \text{over exact, cf. infra 469 and 1116.}$

265. τοῦ μηθèν ἀγαν: Chilon of Sparta is author of this saying, cf. Aristot. Rhet. 2, 12, 14.

269. Notice that aσημa is neuter plural.

σοῦ δ' ầν πυθέσθαι καὶ κλύειν βουλοίμεθ' ἄν.	270
ούκ οίδ' ελέγχους ού γαρ εννέπειν θέλει.	
ουδ' ήτις άρχη τωνδε πημάτων έφυ;	
είς ταὐτὸν ήκεις πάντα γὰρ σιγậ τάδε.	
ώς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας.	
πῶς δ' οὖ, τριταίαν οὖσ' ἄσιτος ἡμέραν;	275
πότερον ὑπ' ἄτης ἡ θανεῖν πειρωμένη;	
θανεῖν · ἀσιτεῖ δ' εἰς ἀπόστασιν βίου.	
θαυμαστὸν εἶπας, εἰ τάδ' ἐξαρκεῖ πόσει.	
κρύπτει γὰρ ήδε πημα κου φησιν νοσειν.	
ό δ' εἰς πρόσωπον οὐ τεκμαίρεται βλέπων;	2 80
ἔκδημος ῶν γὰρ τῆσδε τυγχάνει χθονός.	
σὺ δ' οὐκ ἀνάγκην προσφέρεῖς, πειρωμένη	
νόσον πυθέσθαι τήσδε καὶ πλάνον φρενῶν;	
eis πâν ἀφῦγμαι κοὐδὲν εἰργασμαι πλέον·	
οὐ μὴν ἀνήσω γ' οὐδὲ νῦν προθυμίας,	285
ώς αν παρούσα καὶ σύ μοι ξυμμαρτυρĝs	
οία πέφυκα δυστυχοῦσι δεσπόταις.	
ἄγ', ὦ φίλη παι, τῶν πάροιθε μὲν λόγων	
λαθώμεθ ẳμφω, καὶ σύ θ ήδίων γενοῦ	
στυγνην ὀφρύν λύσασα καὶ γνώμης ᠔δόν,	290
έγώ θ' ὅπη σοι μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμην	
μεθείσ' ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον.	
κεί μέν νοσείε τι τών ἀπορρήτων κακών,	
	οὐδ' ἤτις ἀρχὴ τῶνδε πημάτων ἔφυ; εἰς ταὐτὸν ἤκεις · πάντα γὰρ συγậ τάδε. ὡς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας. πῶς δ' οὕ, τριταίαν οὖσ' ἄσιτος ἡμέραν; πότερον ὑπ' ἄτης ἡ θανεῖν πειρωμένη; θανεῖν · ἀσιτεῖ δ' εἰς ἀπόστασιν βίου. θαυμαστὸν εἶπας, εἰ τάδ' ἐξαρκεῖ πόσει. κρύπτει γὰρ ἦδε πῆμα κοῦ ψησιν νοσεῖν. ὁ δ' εἰς πρόσωπον οὐ τεκμαίρεται βλέπων; ἔκδημος ῶν γὰρ τῆσδε τυγχάνει χθονός. σὺ δ' οὐκ ἀνάγκην προσφέρεῖς, πειρωμένη νόσον πυθέσθαι τῆσδε καὶ πλάνον ψρενῶν; εἰς πῶν ἀφῦγμαι κοὐδὲν εἴργασμαι πλέον · οὐ μὴν ἀνήσω γ' οὐδὲ νῦν προθυμίας, ὡς ἂν παροῦσα καὶ σύ μοι ξυμμαρτυρῆς οἴα πέφυκα δυστυχοῦσι δεσπόταις. ἄγ', ὡ φίλη παῖ, τῶν πάροιθε μὲν λόγων λαθώμεθ' ἄμφω, καὶ σύ θ' ἡδίων γενοῦ στυγνὴν ὀφρὺν λύσασα καὶ γνώμης ὁδόν, ἐγώ θ' ὅπη σοι μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμην μεθεῖσ' ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον.

, 271. οὐκ σἰδ' ἀλέγχους. "I have no certain proof of her malady." Monk reads the pres. participle ἀλέγχουσ"—"I have learnt nothing by questioning her:" This (Monk's reading) suits the context, gives a special force to ἀλέγχουσ', and appears more like Greek.

274. *karéfarra:* the strict sense is that of carding or combing: for this metaphorical meaning cf. *Troad* 509. *Medea* 1030.

275. Two ov. "Of course" (how could you expect anything else).

- $\tau \rho_i \tau \alpha i a \nu$: here simply = $\tau \rho i \tau \eta \nu$, cf. Hec. 32. It is the accusative of duration of time.

285. of $\mu\eta\nu...\gamma e =$ neque...tamen "for all that I will not desist even now, &c.

γυναϊκες αίδε συγκαθιστάναι νόσον. εί δ' εκφορός σοι συμφορά πρός αρσενας, 295 λέγ', ώς ίατροις πραγμα μηνυθή τόδε. είεν τι σιγάς; ούκ έχρην σιγάν, τέκνον, άλλ' ή μ' έλέγχειν, εί τι μή καλώς λέγω, ή τοίσιν εύ λεχθείσι συγχωρείν λόγοις. φθέγξαι τι, δεῦρ' ἄθρησον · ῶ τάλαιν' ἐγώ. 800 γυναίκες, άλλως τούσδε μοχθούμεν πόνους, ίσον δ' απεσμεν τώ πρίν ούτε γαρ τότε λόγοις ετέγγεθ' ήδε νυν τ' ου πείθεται. άλλ' ίσθι μέντοι, πρός τάδ' αύθαδεστέρα γίγνου θαλάσσης, εί θανεί, προδούσα σούς 305 παίδας πατρώων μη μεθέξοντας δόμων, μα την άνασσαν ιππίαν 'Αμαζόνα. ή σοίς τέκνοισι δεσπότην έγείνατο νόθον φρονούντα γνήσι', οίσθά νιν καλώς ¹Ιππόλυτον. ΦΑΙ. οίμοι. ΤΡ. θιγγάνει σέθεν **τόδε** : 810

- ΦΑΙ. ἀπώλεσάς με, μαία, καί σε προς θεῶν τοῦδ' ἀνδρος αὖθις λίσσομαι σιγᾶν πέρι.
- **TP.** δρậs; φρονεῖς μεν εὖ, φρονοῦσα δ' οὐ θέλεις παιδάs τ' ὀνήσαι καὶ σὸν ἐκσῶσαι βίον.

294. συγκαθίσταναι νόσον = "to help in curing," cf. Herc. Fur. κυνός κόμιστρα συγκατάστησον and Thuc. viii. 68.

295. inpopols. Cf. infra 650 and Esch. Prom. 1029.

301. άλλωs, cf. 198. supra : note.

305. $l\sigma\theta_{i...}\pi\rho\rho\delta\sigma\bar{\sigma}\sigma$. By betraying the children the nurse means that by Phædra's death they will lose a protector, and that probably Hippolytus will acquire the sovereignty before them. She imagines Phædra is jealous of Hippolytus.

309. $\tau \delta \delta s$. A double entendre. The nurse thinks that Phædra is stung with jealousy at Hippolytus' name, and will live to protect her children; but Phædra only means, "don't mention his name, not wishing to have him called to her mind."

311. πρόε θεῶν. Used in adjurations only, cf. infra 333, ἄπελθε πρόε θεῶν and 507, also Soph. Ajax 370.

ΦΑΙ .	φιλώ τέκν' άλλη δ' έν τύχη χειμάζομαι.	815
TP.	άγνὰς μέν, ὦ παῖ, χεῖρας αἴματος φέρεις;	
ΦAI.	χειρες μεν άγναι, φρην δ' έχει μίασμά τι.	
TP.	μών έξ έπακτοῦ πημονής έχθρών τινος;	
ΦAI.	φίλος μ' απόλλυσ' ούχ εκούσαν ούχ εκών.	
TP.	Θησεύς τιν ήμάρτηκεν είς σ' άμαρτίαν;	820
ΦAI.	μή δρωσ' έγωγ' έκεινον όφθείην κακως.	
TP.	τι γάρ το δεινον τοῦθ ο σ' έξαιρει θανεῖν;	
ΦAI.	έα μ' άμαρτειν ου γαρ εις σ' άμαρτάνω.	
TP.	ού δηθ έκουσά γ', έν δε σοι λελείψομαι.	
ΦAI.	τί δρậς; βιάζει χειρὸς ἐξαρτωμένη;	825
TP.	και σων γε γονάτων, κου μεθήσομαί ποτε.	
ΦAI.	κάκ, ω τάλαινα, σοι τάδ', εί πεύσει, κακά.	
TP.	μείζον γάρ ή σοῦ μή τυχείν τί μοι κακόν;	
ΦAI.	όλει το μέντοι πραγμ' έμοι τιμήν φέρει.	
[<i>TP</i> .	κάπειτα κρύπτεις χρήσθ' ίκνουμένης έμοῦ;	880
$\bar{\Phi}AI.$	έκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν ἐσθλὰ μηχανώμεθα.]	
TP.	οὐκοῦν λέγουσα τιμιωτέρα φανεῖ.	
ΦAI.	άπελθε πρόs θεών, δεξιάς τ' έμης μέθες.	
TP.	ού δητ', έπεί μοι δώρον ου δίδως δ χρην.	
ΦAI.		33 5
TP.	σιγφμ' αν ήδη σός γαρ ούντευθεν λόγος.	
ΦAI.		
TP.	δν έσχε ταύρου, τέκνον, ή τί φης τόδε;	

316. $\dot{\alpha}\gamma\nu\dot{\alpha}s$ $a^{2}\mu\alpha\tau\sigma s$, cf. 138. supra note. Compare also Hor. Od. I. 22, i. Integer vites scelerisque purus. For the antithesis between $\chi e^{i\rho ss}$ and $\phi\rho\dot{\alpha}\nu$, cf. Orest. 1604.

319. Notice the apposition oux $\dot{\epsilon}\kappa$ oux $\dot{\epsilon}\kappa$, cf. Alcest. 369, and Soph. Ajax, 620.

324. $i\nu$ σol $\lambda \epsilon \lambda \epsilon i / o \mu a \iota$. Pheedra says, let me alone, my wilfulness does not hurt you. (The nurse), no, not wittingly; still it is through you (dependent on you) that I shall fail, cf. *Alcest.* 389.

329. το μέντοι πράγμα, i.e. suicide which Phædra is meditating.

337. $\vec{\omega}$ τλημον μητερ. It was Phædra's grandmother Europa, to whom Zeus made love, in the form of a bull.

17

ΦΑΙ. σύ τ', & τάλαιν' δμαιμε, Διονύσου δάμαρ, TP. τέκνον, τί πάσχεις; συγγόνους κακορροθείς; 340 ΦΑΙ. τρίτη δ' έγω δύστηνος ώς απόλλυμαι. TP. ἕκ τοι πέπληγμαι· ποι προβήσεται λόγος; ΦΑΙ. ἐκείθεν ήμείε, ού νεωστί δυστυχείς. TP. ούδέν τι μάλλον οίδ α βούλομαι κλύειν. ΦΑΙ. Φεΰ πωs αν σύ μοι λέξειαs άμε χρη λέγειν; 845 ού μάντις είμι τάφανή γνωναι σαφώς. TP. ΦΑΙ. τί τοῦθ δ δη λέγουσιν ἀνθρώπους ἐραν; ήδιστον, ω παί, ταὐτὸν ἀλγεινόν θ ἅμα. TP. ΦΑΙ. ήμειs αν είμεν θατέρφ κεχρημένοι. τί φής; έρậς, ὦ τέκνον, ἀνθρώπων τίνος; TP. 850 ΦΑΙ. όστις πόθ' ούτός έσθ' ό της 'Αμαζόνοs ---'Ιππόλυτον aùδậs; ΦΑΙ. σοῦ τάδ', oùκ ẻμοῦ TP. κλύεις. TP. οίμοι, τί λέξεις, τέκνον; ώς μ' απώλεσας. γυναικες, ούκ άνασχέτ', ούκ άνέξομαι ζώσ · έχθρον ήμαρ, έχθρον είσορω φάος. 355 ρίψω μεθήσω σωμ', απαλλαχθήσομαι βίου θανούσα · χαίρετ' · οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ. οί σώφρονες γάρ ούχ έκόντες, άλλ' δμως κακών έρωσι. Κύπρις ούκ αρ' ην θεός,

839. Ariadne, wife of Dionysus.

842. ἐκ τοι πέπληγμαι. τοι is a confidential particle. "I assure you" here = "Believe me I am, βo."

343. ἐκεῖθεν. Phædra referring to 337, a kind of family misfortune this μανία of ours.

847. τί τοῦθ...ἐρῶν. What is this they say "that men love"? cf. Propert.
2, 4, 14. quidquid habetur amor, &c.

358. $d\lambda\lambda'$ δμως, cf. 47. δμως, i.e. (in spite of their ἀκουσία still they, &c.) 359. $\delta\rho a$, with Imperfect = "It was all along, and now I see that it was." "the event proves."

- Translate "It was not, it seems, a goddess Cupris, but..."
- Cf. Soph. Elect. 762, μάτην αρ' ήμεις, ώς έοικεν, ήκομεν.
- Also Soph. Phil, 996, Eur. Hec. 511, 1119.

	BURIPIDIS HIPPOLYTUS.	19
	άλλ' εἴ τι μεῖζον ἄλλο γίγνεται θεοῦ, ἡ τήνδε κάμὲ καὶ δόμους ἀπώλεσεν.	860
X0.	ắies ŵ, Ĕ ĸλves ŵ	σ τρ.
	ἀνήκουστα τᾶς τυράννου πάθεα μέλεα θρεομένας.	
	όλοίμαν έγωγε, πρὶν σâν, φίλα,	
	κατανύσαι φρενῶν. ἰώ μοι, φεῦ φεῦ.	
	ὦ τάλαινα τῶνδ' ἀλγέων	865
	ῶ πόνοι τρέφοντες βροτούς.	
	όλωλ αs, ἐξέφηναs εἰς φάος κακά.	
	τίς σε παναμέριος δδε χρόνος μένει;	
	τελευτάσεταί τι καινὸν δόμοις.	
	άσημα δ' οὐκέτ' ἐστὶν οἶ φθίνει τύχα	870
	Κύπριδος, ώ τάλαινα παί Κρησία.	
ΦAI.	Τροιζήνιαι γυναικες, αι τόδ έσχατον	
	οίκειτε χώρας Πελοπίας προνώπιον,	
	ήδη ποτ άλλως νυκτός έν μακρώ χρόνω)
	θνητών έφρόντισ' ή διέφθαρται βίος.	875
	καί μοι δοκουσιν ου κατά γνώμης φύσιν	

860. εί τι μείζον θεού, cf. τό δ' εύτυχείν.

•

τό δ' έν βροτοις θεός τε και θεουπλέον. Æsch.

τό δ έν βροτοϊς θεός τε και θεουπλέου. Δίσο. 365. κατανύσαι σᾶν φρενῶν. "Before you carry out the tendency of your thoughts." Perhaps δρόμου or όδόν may be supplied; Elmsley, (cf. (Lidd. & Scott) takes κατανόσαι to govern the Genitive; compare Soph. Elect. 1450. φίλης γάρ προξένου κατήνυσαν where olkow is intended to be supplied by the hearer, here, however, there is a play on the meaning of the word κατανύειν, kill, despatch. Mr. Jebb says "κατήνυσαν from the notion of obtaining the object of one's pursuit is construed with a genitive in the sense of ἐπέτυχον," and compares Soph. O. C. 1457.

366. τρέφοντες = "attendant on," cf. Trach. 116, οὕτω δὲ τὸν καδμογενη τρέφει.

878. $\pi \rho ovic \pi \iota ov = \pi \rho \delta \theta v \rho ov$, a portico, the Latin vestibulum, to a ship coming to the Peloponnese from the East, cf. Bacchæ 639, 645.

875. ἐν μακρῷ χρ. ἐφρόντισα, cf. Arist. Ran. 931 (898 Holden). Aristoph. always has an aorist.

376. πράσσειν κάκιον (sc. ή ἀνάγκη ἐστιν) to fare worse than they need : for πράσσειν with an adverb in this sense, cf. Thucyd. vii. 24; Herod. i. 24, vi. 94; Æsch. Pr. 979; Soph. Ant. 701; Ar. Plut. 634, 802 (Holden, 626, 785); Eur. Heracl. 794.

πράσσειν κάκιον, έστι γάρ τό γ' ευ φρονείν πολλοίσιν, άλλα τηδ' αθρητέον τόδε. τα χρήστ' επιστάμεσθα και γιγνώσκομεν, ούκ έκπονούμεν δ', οί μέν άργίας ύπο, 380 οί δ' ήδονην προθέντες άντι του καλού άλλην τιν'. είσι δ' ήδοναι πολλαι βίου, μακραί τε λέσχαι και σχολή, τερπνόν κακόν, αίδώς τε. δισσαί δ' είσίν, ή μέν ου κακή, ή δ' άχθος οίκων. εί δ' ό καιρός ην σαφής, 385 ούκ αν δύ ήστην ταυτ έχοντε γράμματα. ταῦτ' οῦν ἐπειδη τυγχάνω φρονοῦσ' ἐγώ, ούκ έσθ' όποίφ φαρμάκφ διαφθερείν έμελλον, ώστε τούμπαλιν πεσείν φρενών. λέξω δε καί σοι της εμής γνώμης όδόν. 390 έπει μ' έρως έτρωσεν, έσκόπουν όπως κάλλιστ' ένέγκαιμ' αὐτόν. ἠρξάμην μέν οῦν έκ τοῦδε σιγάν τήνδε καὶ κρύπτειν νόσον. γλώσση γαρ ούδεν πιστόν, η θυραία μεν φρονήματ' ανδρών νουθετείν επίσταται, 395 αύτη δ' ύφ' αύτης πλείστα κέκτηται κακά. το δεύτερον δε την άνοιαν ευ φέρειν τώ σωφρονείν νικώσα προυνοησάμην.

379. τα χρήστ' έπιστ', cf Ovid. Metamorph. 7, 20, video meliora proboque deteriora sequor; and Soph. O. T. 818, ταῦτα γὰρ καλῶs ἐγώ εἰδὰε διώλεσα.

381. $\tau \circ \tilde{\nu}$ kalo $\tilde{\nu}$, duty ; $\tau \delta$ kal = that which is morally right, opp. to $\tau \delta$ augments of $\tau \delta \mu$

884. aldós is two-fold, 1, want of decision (which shrinks from a good deed for fear of people's opinions), 2, modesty (which shrinks from improprieties from a pardonable sense of shame, *i.e.* in Phædra's case, a shy unwillingness to confide in Theseus.

385-6. "Had each its fitting sphere (occasion), though spelt the same they never would have been two."

388. διαφθερεῖν= to alter for the worse, "to alter," of. Medea 1055, Æsch. Agam. 905, γνώμην διαφθεροῦντ' and Eur. Hel. 920.

890. sal sol, to you (the Chorus) as well as to the nurse, in whom Phrædra had confided, 352. supra.

τρίτον δ', έπειδη τοισίδ' ούκ έξήνυτον Κύπριν κρατήσαι, κατθανείν έδοξέ μοι 400 κράτιστον · ούδείε αντερεί βουλεύμασιν. έμοι γαρ είη μήτε λανθάνειν καλα μήτ' αἰσχρὰ δρώση μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν. το δ' έργον ήδη την νόσον τε δυσκλεά. γυνή τε πρός τοίσδ' ούσ' έγγνωσκον καλώς, 405 μίσημα πασιν. ώς όλοιτο παγκάκως ήτις πρός ανδρας ήρξατ' αἰσχύνειν λέχη πρώτη θυραίους. ἐκ δὲ γενναίων δόμων τόδ' ήρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακόν. 410 όταν γάρ αίσχρά τοισιν έσθλοισιν δοκή, ή κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς εἶναι καλά. μισω δε και τας σώφρονας μεν εν λόγοις, λάθρα δε τόλμας ου καλάς κεκτημένας. αί πως ποτ', ω δέσποινα ποντία Κύπρι, 415 βλέπουσιν είς πρόσωπα των ξυνευνετών ούδε σκότον φρίσσουσι τον ξυνεργάτην τέρεμνά τ' οίκων μή ποτε φθογγην άφη; ήμας γαρ αύτο τουτ' αποκτείνει, φίλαι, ώς μήποτ' ανδρα τον έμον αισχύνασ' άλω, 420 μή παίδας ούς έτικτον άλλ' έλεύθεροι παρρησία θάλλοντες οικοιεν πόλιν κλεινών 'Αθηνών, μητρός ούνεκ' εύκλεείς.

393. sqq. Notice the climax, the first plan was "Silence" (393), the second "self-control" (398), the third and last "Death" (400).

899. Toisid': so Monk. Mr. Paley reads Toisiv.

404. δυσκλεά, 80. ούσαν.

411. $\delta o \kappa \hat{y}$, understand with Monk elvas $\kappa a \lambda \dot{a}$ from the following line.

421. One would expect $\mu\eta\delta\epsilon$ instead of $\mu\eta$ here.

423. μητρός ούνεκα, with reputation unstained as far as their mother is concerned. For ούνεκα in this sense following its case, cf. Æsch. Ag. 796 (823), Soph. Phil. 774, Elect. 887, Arist. Ach. 886 (342. Holden).

δουλοί γαρ ανδρα, καν θρασύσπλαγχνός τις ή, όταν ξυνειδή μητρός ή πατρός κακά. 425 μόνον δε τοῦτό φασ' ἁμιλλασθαι βίω. γνώμην δικαίαν κάγαθήν, ότω παρή. κακούς δε θνητών εξέφην', όταν τύχη, προθείς κάτοπτρον ώστε παρθένω νέα χρόνος παρ' οίσι μήποι' όφθείην εγώ. 430 **XO**. φεῦ φεῦ τὸ σῶφρον ώς άπανταχοῦ καλὸν και δόξαν έσθλην έν βροτοις καρπίζεται. δέσποιν', έμοί τοι ξυμφορά μέν άρτίως TP. ή σή παρέσχε δεινόν έξαίφνης φόβον. νύν δ' έννοουμαι φαύλος ούσα κάν βροτοίς 435 αί δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι. ού γάρ περισσόν ούδεν ούδ' έξω λόγου πέπονθας · όργαι δ' είς σ' επέσκηψαν θεας. έρậς τί τοῦτο θαῦμα; σὺν πολλοῖς βροτῶν. κάπειτ' έρωτος ουνεκα ψυχήν όλειε; 440 ού τάρα λύει τοις έρωσι των πέλας όσοι τε μέλλουσ', εί θανείν αύτούς γρεών Κύπρις γάρ ου φορητός, ην πολλή ρυή. ή τον μέν είκονθ ήσυχη μετέρχεται,

432-520. The nurse shifts her ground-she tries to convince Phædra that her love is harmless, and adduces examples.

426. $d\mu i\lambda\lambda d\sigma\theta ai$. Rival, be equal to, and so "support," cf. Æsch. Theb. 597.

428. $i\xi\epsilon\phi\eta\nu\epsilon$. Acrist of Habit, "is wont to shew." Madvig Grk. Syntax, § 111 (335. B. 8.) "The acrist is used of that which has often happened, and consequently is wont to happen, in which sense it may be found coupled with the present (which expresses the general relation absolutely," of. Eur. Med. 130, 223, 245, Hecuba 596, $\delta\iota\epsilon\phi\theta\epsilon\iota\rho\epsilon$, and Hippol. 446, 644.

430. μήποτ' όφθείην, cf. 209. supra.

435. $\phi a \tilde{v} \lambda \sigma$ usually = bad of its kind, as $\sigma \pi o v \delta \tilde{a} \iota \sigma s = \text{good of its kind}$, here $\phi a v \lambda = \text{mistaken}$.

441. λύει = λυσιτελεί, cf. Eur. Med. 1362. Alc. 627.

443. $\phi \circ \rho \eta \tau \delta \circ$. Monk reads $\phi \circ \rho \eta \tau \delta v$, thus $o \circ \phi$, a thing intolerable. For $\pi \circ \lambda \lambda \eta$, cf. line 1.

δν δ' αν περισσόν και φρονούνθ' εύρη μέγα, 445 τοῦτον λαβοῦσα, πῶς δοκεῖς, καθύβρισεν. φοιτά δ' άν' αίθέρ', έστι δ' έν θαλασσίω κλύδωνι Κύπρις, πάντα δ' έκ ταύτης έφυ. ήδ' έστιν ή σπείρουσα και διδούσ' έρον. ού πάντες έσμεν οι κατά χθόν έκγονοι. 450 όσοι μέν ούν γραφάς τε των παλαιτέρων έγουσιν αύτοί τ' είσιν έν μούσαις άεί, ίσασι μέν Ζεύς ῶς ποτ' ήράσθη γάμων Σεμέλης, ίσασι δ' ώς ανήρπασέν ποτε ή καλλιφεγγής Κέφαλον είς θεούς "Εως 455 έρωτος ούνεκ' άλλ' δμως έν ούρανώ ναίουσι κού φεύγουσιν ἐκποδών θεούς. στέργουσι δ', οίμαι, συμφορά νικώμενοι. σύ δ' ούκ ανέξει; χρήν σ' έπι ρητοις άρα πατέρα φυτεύειν η 'πι δεσπόταις θεοίς 460 άλλοισιν, εί μη τούσδε γε στέρξεις νόμους. πόσους δοκείς δη κάρτ' έχοντας ευ φρενών νοσουνθ' δρώντας λέκτρα μή δοκείν δράν; πόσους δε παισί πατέρας ήμαρτηκόσι

446. καθύβρισεν. Cf. 428. supra.

447. Compare Sophocles' description Fr. 678 in Poetæ Scenici, ω παίδεε ήτοι Κύπριε.

450. Compare Aristoph. Birds 673 (Holden), epws...outros evectrevoev γένος ημέτερον, for his Cosmogony.

452. έν μούσαις. sc. ἔμμουσοι.

453. Zeus was father of Dionysus, by Semele, the daughter of Cadmus, and Aurora carried to heaven Cephalus, the husband of Procris, but (says the nurse) neither Semele nor Cephalus tried to kill themselves after their illicit loves, cf. Hom. Odyss. 15, 250.

457. Compare Hercules Fur. 1318-19.

458. $\xi \nu \mu \phi \rho \rho \tilde{q}$, a love-fit, cf. Medea 1195. Hec. 776, and Herael. 352. $\sigma t \rho \rho v \mu = \delta \gamma a \pi \tilde{a} \nu$, to acquiesce in. 459. $\delta \pi i \rho \eta \tau \sigma \tilde{i} s$. "On special conditions," cf. Herod. 5, 57, Thucyd. 1, 122. Some extraordinary laws should have been made for you at your birth if you were discontented with those which govern other men.

463. µh dokeîv, cf. 119. supra.

465. $\kappa i \pi \rho w =$ the beloved object.

١

465

470

συνεκκομίζειν Κύπριν; ἐν σοφοῖσι γὰρ τάδ' ἐστὶ θνητῶν, λανθάνειν τὰ μὴ καλά. οὐδ' ἐκπονεῖν τοι χρῆν βίον λίαν βροτούς οὐδὲ στέγην γὰρ ἦς κατηρεφεῖς δόμοι καλῶς ἀκριβώσειαν · εἰς δὲ τὴν τύχην πεσοῦσ' ὅσην σὺ πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκεῖς; ἀλλ' εἰ τὰ πλείω χρηστὰ τῶν κακῶν ἔχεις, ἄνθρωπος οὖσα κάρτα γ' εὖ πράξειας ἄν.

άλλ' ὦ φίλη παί, ληγε μεν κακών φρενών,
ληξον δ' ὑβρίζουσ' · οὐ γὰρ ἄλλο πλην ὕβρις
τάδ' ἐστί, κρείσσω δαιμόνων είναι θέλειν · 475
τόλμα δ' ἐρώσα · θεдs ἐβουλήθη τάδε.
νοσοῦσα δ' εῦ πωs την νόσον καταστρέφου.
εἰσὶν δ' ἐπῷδαὶ καὶ λόγοι θελκτήριοι ·
φανήσεταί τι τησδε φάρμακον νόσου.
η τἄρ' ἂν ὀψέ γ' ἄνδρεs ἐξεύροιεν ἄν, 480
εἰ μη γυναϊκες μηχανὰς εὐρήσομεν.

πρὸς τὴν παροῦσαν συμφοράν, aỉνῶ δὲ σέ.

469. oidd $\sigma \tau i \gamma \eta \nu \gamma d\rho \dots d\kappa \rho i \beta i \sigma \sigma i a variable of the passage. Monk thinks <math>\delta \nu$ is lost, and suggests that a line has dropped out which contained it. In former editions he read oid $\delta \nu \sigma \tau i \gamma \eta \nu$, &c. Mr. Paley refers to his note on Esch. Agam. 585, and justifies the omission saying that $\delta \nu$ is not always found with the Optative in a potential sense, and giving quotations. It is very unusual at any rate, I prefer Monk's suggestion to read oid $\delta \nu \sigma \tau i \gamma \eta \nu$. The meaning is, "even carpenters, with the assistance of their measures, cannot fit the roof of a house quite accurately, how then can we be perfectly exact in the more difficult affairs of life ?"

472. $\delta \nu \theta \rho \omega \pi \sigma s$. A female may be said to be $\delta \nu \theta \rho \omega \pi \sigma s$ when regarded as a member of the great family of mankind. Compare $\dot{\eta} \ \delta \nu \theta \rho \omega \pi \sigma s$, Herod. i. 60, so too the Latin "Homo" is sometimes feminine.

473, 474. $\lambda \hat{\gamma} \gamma e$, $\lambda \hat{\gamma} \xi ov$. The present tense refers to a state of mind, to something going on; the Aorist refers to single, special, and distinct acts occurring once and summarily : *e. g.* particular terms of abuse.

477. $\kappa a \tau a \sigma \tau \rho \epsilon \phi o v$. Subdue, "bring within your control." Thucyd. iii. 138. For 477-8, cf. Horace Ep. i. i. 38. Sunt verba et voces quibus hunc lenire dolorem possis et magnam morbi deponere partem.

483, $alv\hat{\omega} \delta \delta \sigma \epsilon$. The Chorus declare that the nurse's advice has more worldly usefulness in it, but that they give their moral support to Phædra in preferring death to shame.

ό.δ' αίνος ούτος δυσχερέστερος λόγων τῶν τῆσδε καὶ σοὶ μᾶλλον ἀλγίων κλύειν. 485

- ΦΑΙ. τοῦτ' ἔσθ' δ θνητῶν εὖ πόλεις οἰκουμένας δόμους τ' ἀπόλλυσ', οἱ καλοὶ λίαν λόγοι. οὐ γάρ τι τοῖσιν ὠσὶ τερπνὰ χρὴ λέγειν, ἀλλ' ἐξ ὅτου τις εὐκλεὴς γενήσεται.
- TP. τί σεμνομυθεῖς; οὐ λόγων εὐσχημόνων 490 δεῖ σ' ἀλλὰ τἀνδρὸς· ὡς τάχος διιστέον τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἀμφὶ σοῦ λόγον. εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι μὴ 'πὶ συμφοραῖς βίος τοιαῖσδε, σώφρων δ' οὖσ' ἐτύγχανες γυνή, οὖκ ἄν ποτ' εὖνῆς οὕνεχ' ἡδονῆς τε σῆς 495 προσῆγον ἄν σε δεῦρο· νῦν δ' ἀγὼν μέγας σῶσαι βίον σόν, κοὐκ ἐπίφθονον τόδε.
- ΦΑΙ. ὦ δεινὰ λέξασ', οὐχὶ συγκλείσεις στόμα καὶ μὴ μεθήσεις αὖθις αἰσχίστους λόγους;
- TP. αἴσχρ', ἀλλ' ἀμείνω τῶν καλῶν τάδ' ἐστί σοι. 500 κρεῖσσον δὲ τοὖργον, εἶπερ ἐκσώσει γέ σε, ἡ τοὖνομ' ῷ σὺ κατθανεῖ γαυρουμένη.
- ΦΑΙ. καλ μή σε πρόε θεών, εὖ λέγειε γάρ, αἰσχρὰ δέ, πέρα προβŷε τώνδ' ώε ὑπείργασμαι μὲν εὖ ψυχὴν ἔρωτι, τẳσχρὰ δ' ἢν λέγŋε καλŵε, 505 εἰς τοῦθ' δ φεύγω νῦν ἀναλωθήσομαι.
- ΤΡ. εί τοι δοκεί σοι, χρήν μέν ού σ' άμαρτάνειν.

491. $\partial \iota \iota \sigma \tau \delta \sigma$. Two ways of taking this line. 1. "Tell it out to men and see if they will cure you," *i.e.* telling it to men find out the proper arguments in your case. 2. Tell the truth to Hippolytus, and make sure $\partial \iota \sigma \tau \delta \sigma \sigma$ of his sentiments. In the first $\lambda \delta \gamma \sigma \sigma$ follows $\partial \iota \sigma \tau \delta \sigma \sigma$, in the second it follows $\delta \ell \epsilon \sigma \tau$.

496. $oi\kappa \, a\nu \, \pi\rho\sigma\sigma\eta\gamma\sigma\nu$. If I were not afraid that you would broad over this to your death I would not have recommended this desperate course (i.e. an appeal to Hippolytus). Mr. Paley reads $\pi\rho\sigma\eta\gamma\sigma\nu$.

501. τοδργου, viz., communicating her love to Hippolytus and trying to inspire him with the same feeling.

502. $\gamma a \nu \rho o \tilde{\nu} \sigma \theta a \iota = vaunt oneself on a thing.$

503. πρός θεῶν, cf. 311, note. Notice ellipse of λίσσομαι.

D

εί δ' ούν, πιθού μοι · δευτέρα γάρ ή χάρις. έστιν κατ' οίκους φίλτρα μοι θελκτήρια έρωτος, ήλθε δ' άρτι μοι γνώμης έσω, 510 ά σ' ούτ' έπ' αίσχροῖς οὔτ' έπὶ βλάβη φρενών παύσει νόσου τησδ', ην σύ μη γένη κακή. [δεί δ' έξ έκείνου δή τι του ποθουμένου σημείον, η λόγον τιν η πέπλων απο λαβείν, συνάψαι τ' έκ δυοίν μίαν χάριν.] 515 ΦAI. πότερα δε χριστον ή ποτον το φάρμακον; ούκ οίδ · όνασθαι, μη μαθείν βούλου, τέκνον. TP. ΦΑΙ. δέδοιχ' ὅπως μοι μη λίαν φανης σοφή. πάντ' αν φοβηθείσ' ίσθι. δειμαίνεις δε τί; TP. ΦΑΙ. μή μοί τι Θησέως τωνδε μηνύσης τόκω. 520 TP. έασον, ώ παι ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλώς. μόνον σύ μοι, δέσποινα ποντία Κύπρι, συνεργήε είηε: τάλλα δ' οί' έγω φρονώ τοις ένδον ήμιν άρκέσει λέξαι φίλοις. Έρως Έρως, δ κατ' όμμάτων **XO**. 525 στρ. στάζεις πόθον, εἰσάγων γλυκείαν ψυχαίς χάριν ούς επιστρατεύση, μή μοί ποτε σύν κακώ φανείης μηδ' ἄρρυθμος έλθοις. ούτε γάρ πυρός ούτ 530 άστρων ύπέρτερον βέλος, οίον τὸ τῶς Ἀφροδίτας

525-564. [An ode of the Chorus to Eros, praying that he may not attack them too violently $\tilde{a}\rho\rho\nu\theta\mu\sigma$.]

508. el ô' $\sigma \bar{\nu} r = el$ ôè μh . If you are determined to make no effort to win Hippolytus, you ought not to have made the mistake of loving him in the first case. If you are not so determined, then be guided by me.

510. $\delta \sigma \omega$: in its proper sense expressing "motion," cf. line 2, note.

515. συνάψαι. Cf. Theocr. ii. 53., Virg. Ecl. viii. 91.

516. χριστόν, &c. Æsch. Prom. 479. οὐδὲν οῦτε βρώσιμου οὐ χριστόν, οῦτε πιστόν.

ίησιν έκ χερών *Ερως ό Διὸς παῖς. άλλως άλλως παρά τ' 'Αλφεώ άντ. 535 Φοίβου τ' έπι Πυθίοις τεράμνοις βούταν φόνον Έλλας αί αέξει. *Ερωτα δε τον τύραννον άνδρων. τον τας 'Αφροδίτας φιλτάτων θαλάμων 540 κληδούγον, ού σεβίζομεν, πέρθοντα καί δια πάσας ίόντα συμφοράς θνατοίς, όταν έλθη. τάν μέν Οιγαλία στρ. 545 πωλον άζυγα λέκτρων *ἄνα*νδρον τὸ πρὶν καὶ ἄνυμφον, οἴκων ζεύξασ' ἄπ' εἰρεσία, δρομάδα τάν "Αιδος ώστε Βάκχαν, 550 ' σύν αίματι, σύν καπνώ φονίοις θ' ύμεναίοις 'Αλκμήνας τόκφ Κύπρις έξέδωκεν ὦ τλάμων ὑμεναίων. ώ Θήβας ίερὸν 555 avt. τείχος, ὦ στόμα Δίρκας, συνείποιτ' αν ά Κύπρις οΐον έρπει. βροντậ γαρ αμφιπύρω τοκάδα

535. $\pi a \rho \dot{a} \tau' A \lambda \phi e \dot{\varphi}$ refers to Zeus Olympius, whose temple at Olympia was near the Alpheus.

— άλλωs. Cf. 198, note.

551. Hercules had received a promise from Eurytus that he should marry Iole. Eurytus failed to give her, and Hercules slew Eurytus, destroyed Æchalia and carried off Iole.

- Οίχαλία. Locative, cf. Soph. O. T. 899, του "Αβαισι ναόν.

553. ἐκδοῦναι. Regular phrase = "to give in marriage."

556. $\Delta i \rho \kappa \alpha s$, the fountain at Thebes.

	τάν Διογόνοιο Βάκχου	560
	νυμφευσαμέναν πότμφ	
	φονίφ κατέλυσεν.	
	δεινά γάρ τα πάντ' έπιπνει, μέλισσα δ'	
	οία τις πεπόταται.	
ΦAI.	συγήσατ', & γυναϊκες· έξειργάσμεθα.	565
XO .		
ΦAI.	έπίσχετ · αύδην των έσωθεν εκμάθω.	
	συγώ το μέντοι φροίμιον κακόν τόδε.	
	ίώ μοι, αίαι.	
	ὦ δυστάλαινα τῶν ἐμῶν παθημάτων.	570
XO .		
	ένεπε τίς φοβεί σε φάμα, γύναι,	
	φρένας επίσσυτος.	
$\Phi AI.$	άπωλόμεσθα. ταΐσδ' επιστάσαι πύλαις	575
	άκούσαθ' οίος κέλαδος έν δόμοις πίτνει.	
X 0.	σὺ παρὰ κληθρα σοὶ μέλει πομπίμα	
	φάτις δωμάτων.	
	ένεπε δ' ένεπέ μοι, τί ποτ' έβα κακόν;	580
ΦAI.	• • • • • • • • •	
	¹ Ιππόλυτος, αὐδῶν δεινὰ πρόσπολον κακά.	
X 0.	άχαν μεν κλύω, σαφες δ' ουκ έχω	585
-		

560. $\tau d\nu \Delta \iota o\gamma$, i.e. Semele: Inspired by Hera, she begged Zeus to appear to her as he did to Hera. He complied with her request, and she was consumed by the lightning which accompanied him—hence the $\nu\nu\mu\phi$, $\pi\sigma\tau\mu$, $\phi\sigma\nu$, wedded to a blood-stained fate.

562. κατέλυσεν, 80. έπαυσεν.

[560-614. The nurse has been out to tamper with Hippolytus. Phædra (565) hears his voice as he approaches. The nurse (600) tries to silence Hippolytus that Phædra may not hear that she has failed to conciliate his love.

563. So Monk. δεινά being nom. and τά πάντα aco. after ἐπιπνεῖ. "Terribly she breathes on all." Nauck has δεινά γαρ πάνταγ' ἐπιπνεῖ.

574. Take $\phi \circ \beta \epsilon \tilde{\iota}$ to govern $\phi \rho \epsilon i vas, \epsilon \pi i \sigma \sigma v \tau \circ s$ standing alone : L. and S.' construction $\epsilon \pi i \sigma \sigma v \tau \circ s$ $\phi \rho \epsilon i vas is rather forced.$

576. πομπίμα. Curious passive use: Soph. Track. 872, the only other instance.

	γεγωνείν δπα	
	διὰ πύλας ἔμολεν ἔμολε σοὶ βοά.	
ΦAI.	καί μην σαφώς γε την κακών προμνήστριαν,	
	την δεσπότου προδούσαν έξαυδα λέχος,	590
XO .	ώμοι έγὼ κακῶν προδέδοσαι, φίλα.	
	τί σοι μήσομαι;	
	τὰ κρύπτ' ἄρα πέφηνε, διὰ δ' ὄλλυσαι	
ΦAI.	alaî, ê ĕ.	
XO .	πρόδοτος ἐκ φίλων.	595
ΦAI.	ἀπώλεσέν μ' εἰποῦσα συμφορὰς ἐμάς,	
	φίλως, καλώς δ'ου τήνδ' ιωμένη νόσον.	
XO .	πως ουν; τί δράσεις, ω παθούσ' ἀμήχανα;	
ΦAI.	ούκ οίδα πλήν έν, κατθανείν όσον τάχος	
	των νυν παρόντων πημάτων ακος μόνον.	600
IП.	ώ γαία μήτερ ήλίου τ' άναπτυχαί,	
	οίων λόγων άρρητον εισήκουσ όπα.	
TP.	σίγησον, ὦ παῖ, πρίν τιν' aἰσθέσθαι βοῆs.	
ІΠ.	οὐκ ἔστ' ἀκούσας δείν' ὅπως σιγήσομαι.	
TP.	ναλ πρόs σε τής σής δεξιâs εὐωλένου.	605 [·]
ІΠ.	ου μή προσοίσεις χειρα μηδ' άψει πέπλων;	
TP.	ώ πρός σε γονάτων, μηδαμῶς μ' ἐξεργάση.	
ІΠ.	τί δ', είπερ ώς φὴς μηδὲν εἴρηκας κακόν;	

589. προμυήστριαν = a matchmaker of ills, Aristoph. Nub. 41 (Holden). 592. åpa, cf. 359, note.

597. φίλως, οὐ καλῶς. Phædra means that the remedy was offered in a kind spirit, but could not be accepted with honour, cf. infra. 695, also Androm. 586, Orest. 100.

605. $\pi\rho\delta s \sigma \tau \tau \eta s$, κ , τ , λ . "I beseech thee by thy right arm:" $\pi\rho\delta s$ governs the genitive and σs is inserted between them, $\lambda l \sigma \sigma \mu s \iota$ or $d \mu \tau \sigma \mu s \iota$ being understood. This order is most common, see 607: sometimes the pronoun stands otherwise, as in 311, $\kappa a l \sigma \sigma \pi\rho\delta s \theta e \hat{\omega} \nu \dots \lambda l \sigma \sigma \sigma \mu s \iota$.

606. ού μη π. Cf. 218, note.

607. $\vec{\omega}$. Mr. Jebb on Soph. Ajax, 872, says $\vec{\omega}$ is "a sign of the vocative less emphatic than 'oh,' used in the phrase $\vec{\sigma} = \rho \delta e^{i\omega \nu}$, in questions, or with the Imperative whereas $\vec{\omega}$ expresses surprise, joy, or pain, is an exclamation = our 'Oh.'"

TP.	ό μῦθος, ὦ παῖ, κοινὸς οὐδαμῶς ὅδε.	
ІΠ.	τά τοι κάλ' έν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν.	610
TP.	ὦ τέκνον, ὅρκους μηδαμῶς ἀτιμάσης,	
ІΠ.	ή γλωσσ' όμώμοχ', ή δè φρην ανώμοτος.	
TP.	ώ παι, τί δράσεις; σούς φίλους διεργάσει;	
ІΠ.	άπέπτυσ' οὐδεὶς ἄδικός ἐστι μοι φίλος.	614
TP.	σύγγνωθ' άμαρτειν εικός ανθρώπους, τέκνον.	
ІΠ.	ώ Ζεῦ, τί δη κίβδηλον ἀνθρώποις κακὸν	
	γυναϊκας είς φως ήλίου κατώκισας;	
	ει γαρ βρότειον ήθελες σπειραι γένος,	
	ούκ έκ γυναικών χρήν παρασχέσθαι τόδε,	
	άλλ' άντιθέντας σοΐσιν έν ναοις βροτούς	620
	ή χρυσόν ή σίδηρον ή χαλκού βάρος	
	παίδων πρίασθαι σπέρμα, τοῦ τιμήματος	

616-668. Euripides here by the mouth of Hippolytus expresses his hatred of women. Hippolytus recommends a way of procuring children, says that a simple woman makes the best wife, and that female servants should never be allowed to go near her.

612. drómoror. My tongue took the cath, but my mind is unsworn, cf. Medea, 737. $\theta c \hat{\omega} r \delta r \hat{\omega} \mu \sigma r \sigma r$: Hippolytus at first seems disposed to break his cath, saying that it was forced upon him in ignorance of all the facta. In the end, however, (1060) he submits to exile rather than break this very cath.

614. $d\pi \epsilon \pi \tau \nu \sigma \alpha$. I reject the accusation : This use of the Aorist is different to that which is commented on at line 428 : it is sometimes put in a present sense, even when it cannot be rendered "to be wont."

— Madvig, Grk. Syntax, § 335. Rem. B. says "The first person is sometimes applied to the expression of one's state of mind by words or gestures, occurring at the moment of speaking (the past tense referring to the preceding emotion, which is in the speaker's thoughts.

- Matth. Gr. Gr. § 506. "In Latin and English the present must be used here; but in Greek the Aorist seems to retain a sense very nearly allied to its proper one, of an action completely finished in which no alteration can be made. Compare use of $\delta\gamma\epsilon\lambda\alpha\alpha\alpha$ fires a first of the second s

— Eur. Med. 273, 705. Suppl. 1170. Orest. 1687. Hec. 1276. Soph. Ajax, 536. Elect. 668.

619. For Euripides' ideas on women and generation of children, cf. *Medea*, 573-575.

- βροτούε I think goes with παρασχέσθαι as well as πρίασθαι.

- Translate "If you (Zeus) would have a crop of mortals, men need not have begotten them from women, they might have bought seed.

της άξίας έκαστον έν δε δώμασιν ναίειν ελευθέροισι θηλειών άτερ. Γνῦν δ' εἰς δόμους μέν πρῶτον άξεσθαι κακὸν 625 μέλλοντες όλβον δωμάτων εκτίνομεν.] τούτω δε δήλον ώς γυνή κακών μέγα προσθείς γάρ ό σπείρας τε και θρέψας πατήρ φερνάς απώκισ, ώς απαλλαχθη κακού. ό δ' αῦ λαβών ἀτηρόν εἰς δόμους φυτόν 630 γέγηθε κόσμον προστιθείς αγάλματι καλόν κακίστω και πέπλοισιν έκπονεί δύστηνος, όλβον δωμάτων υπεξελών. έγει δ' άνάγκην, ώστε κηδεύσας καλοίς γαμβροίσι χαίρων σώζεται πικρόν λέγος, 635 ή χρηστά λέκτρα, πενθερούς δ' άνωφελείε λαβών πιέζει τάγαθώ τὸ δυστυγές. ράστον δ' δτφ το μηδέν, άλλ' άνωφελής εύηθία κατ' οίκον ίδρυται γυνή. σοφήν δε μισώ· μή γάρ εν γ' έμοις δόμοις 640 είη φρονούσα πλείον ή γυναϊκα χρή. τό γάρ κακοῦργον μάλλον ἐντίκτει Κύπρις έν ταις σοφαίσιν ή δ' αμήχανος γυνή γνώμη βραχεία μωρίαν άφηρέθη. χρήν δ' είς γυναίκα πρόσπολον μέν ού περάν, 645 άφθογγα δ' αὐταῖς συγκατοικίζειν δάκη θηρών, ίν' είχον μήτε προσφωνείν τινα μήτ' έξ έκείνων φθέγμα δέξασθαι πάλιν.

625. a ξ eova. a γ eova., the regular word for marrying a wife. 626. $\delta \kappa \tau$ is $\rho \omega \epsilon \nu$. Monk reads $\delta \kappa \tau \epsilon$ is $\rho \omega \epsilon \nu$. There is another $\delta \kappa \pi$ is $\rho \kappa \tau$ in $\rho \epsilon \nu$. = exhaurimus.

632. καλόν κακίστφ, for the juxta-position. Compare Soph. O. T. 1396. κάλλος κακών ϋπουλου.

646. dánn, dangerous brutes, cf. Æsch. Theb. 553.

647. ^w e¹ x^{ov}. Compare 930 for ^wa or ^öπωs with Imperf. Indicative in an impossible wish.

νῦν δ' ai μèν ἔνδον δρωσιν ai κακαi κακά βουλεύματ', έξω δ' εκφέρουσι πρόσπολοι. 650 ώς και σύ γ' ήμιν πατρός, ω κακόν κάρα, λέκτρων αθίκτων ήλθες είς συναλλαγάς. άγω ύντοις νασμοισιν έξομόρξομαι, είς ώτα κλύζων. πώς αν ούν είην κακός, δε ούδ' ακούσαι τοιάδ' άγνεύειν δοκώ; 655 εῦ δ' ἴσθι, τοὐμόν σ' εὐσεβὲς σώζει, γύναι. εί μή γάρ δρκοις θεών άφρακτος ήρέθην, ούκ αν ποτ' έσχον μη ου τάδ' έξειπειν πατρί. νυν δ' έκ δόμων μέν, έστ' αν έκδημος χθονός Θησεύς, απειμι σίγα δ' έξομεν στόμα. 660 θεάσομαι δε σύν πατρός μολών ποδί πως νιν προσόψει και σύ και δέσποινα ση. της σης δε τόλμης είσομαι γεγευμένος. όλοισθε. μισών δ' ούποτ' έμπλησθήσομαι γυναικας, ούδ' εί φησί τίς μ' άει λέγειν. 665 άει γάρ ούν πώς είσι κάκειναι κακαί. ή νύν τις αύτας σωφρονείν διδαξάτω. ή κάμ' έάτω ταίσδ' έπεμβαίνειν άεί.

ΦΑΙ. τάλανες ὦ κακοτυχεῖς ἀντ. γυναικῶν πότμοι. τίνας νῦν τέχνας ἔχομεν ἡ λόγους 670

650. ἐκφέρουσι, publish abroad, of. 295, cf. also Soph. Trach. 741.

655. old drobas, "not having even heard." old is "not...either," or "not...even."

657. appaktos. Supply wv.

658. For μή ού, cf. note 48 and 49. supra.

659. Evr' du, with verb understood, cf. Medea 1153, obomep au moore ofden.

666. $\kappa d\kappa \epsilon i \nu \alpha \iota$. The $\kappa \alpha \iota$ seems to mark the parallelism between the two $d \dot{\epsilon} \iota$ clauses. If I seem to be constantly harping on the same theme, women are as constantly giving occasion thereto (by being $\kappa \alpha \kappa \alpha \iota$.)

667. vúv. illative particle "then." The v in this word is common.

σφαλείσαι κάθαμμα λύειν λόγου; έτύχομεν δίκας · ίω γα και φως. πậ ποτ' έξαλύξω τύγας; πως δε πήμα κρύψω, φίλαι; τίς αν θεών άρωγος ή τίς αν βροτών 675 πάρεδρος ή ξυνεργός άδίκων έργων φανείη; τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν πάθος παρόν δυσεκπέραντον έρχεται βίου. κακοτυγεστάτα γυναικών έγώ. **XO**. φεῦ φεῦ πέπρακται, κοὐ κατώρθωνται τέχναι, 680 δέσποινα, τής σής προσπόλου, κακώς δ' έχει. ΦΑΙ. ὦ παγκακίστη καὶ φίλων διαφθορεῦ, οί εἰργάσω με. Ζεύς σ' ό γεννήτωρ έμοs πρόρριζον έκτρίψειεν οὐτάσας πυρί. ούκ είπον, ού σης προυνοησάμην φρενός, 685 σιγάν έφ' οίσι νυν έγω κακύνομαι; σύ δ' ούκ ἀνέσχου τοιγάρ οὐκέτ' εὐκλεείs θανούμεθ. άλλά δει με δή καινών λόγων. ούτος γάρ όργη συντεθηγμένος φρένας έρει καθ ήμων πατρί σάς άμαρτίας, **690** πλήσει δε πασαν γαίαν αισχίστων λόγων. όλοιο καί σύ χώστις άκοντας φίλους πρόθυμός έστι μή καλώς εὐεργετείν.

TP. δέσποιν', ἔχεις μὲν τἀμὰ μέμψασθαι κακά· 695 τὸ γὰρ δάκνον σου τὴν διάγνωσιν κρατεî· ἔχω δὲ κἀγὼ πρὸς τάδ', εἰ δέξει, λέγειν. ἔθρεψά σ' εὖνους τ' εἰμί· τῆς νόσου δέ σοι ζητοῦσα φάρμαχ' εὖρον οὐχ ἁβουλόμην.

682. διαφθορεῦ. Monk says Euripides always has διαφθορά. 687. οἰκέτι = no longer, "(so after what has happened) I shall lose all chance of dying with a good name." 694. μη καλῶs ἐνεργετεῖν, to confer a benefit by improper means.

R

691. έρει δε Πιτθει τώ γέροντι συμφοράς,

	εἰ δ' εὖ γ' ἔπραξα, κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ἦν·	700
	πρός τάς τύχας γάρ τάς φρένας κεκτήμεθα.	
ΦAI.	ή και δίκαια ταῦτα κἀξαρκοῦντά μοι,	
	τρώσασαν ήμα̂ς εἶτα συγχωρεῖν λόγοις;	
TP.	μακρηγοροῦμεν οὐκ ἐσωφρόνουν ἐγώ,	
	άλλ' έστι κάκ τωνδ' ώστε σωθήναι, τέκνον.	705
ΦAI.	παῦσαι λέγουσα καὶ τὰ πρὶν γὰρ οὐ καλῶς	
	παρήνεσάς μοι κάπεχείρησας κακά.	
	άλλ' έκποδών απελθε και σαυτής πέρι	
	φρόντιζ' έγὼ γάρ τάμὰ θήσομαι καλῶς.	
	ύμεις δέ, παίδει εύγενεις Τροιζήνιαι,	710
	τοσόνδε μοι παράσχετ' έξαιτουμένη,	
	σιγή καλύπτειν άνθάδ' είσηκούσατε.	
XO .	δμνυμι σεμνήν *Αρτεμιν Διός κόρην,	
	μηδέν κακών σών είς φάος δέιξειν ποτέ.	
ΦAI.	καλωs έλεξας. έν δε προτρέπουσ' εγώ	715
	εύρημα [δητα] τησδε συμφοράς έχω,	
	ώστ' εὐκλεᾶ μέν παισὶ προσθεῖναι βίον,	
	αὐτή τ' ὄνασθαι πρòs τὰ νῦν πεπτωκότα.	
	ού γάρ ποτ' αίσχυνώ γε Κρησίους δόμους,	
	ουδ' είς πρόσωπον Θησέως αφίζομαι	720
	αίσχροϊ έπ' έργοις ούνεκα ψυχής μιας.	
	αιο χροιό επι εργοιό συνεκά ψυχης μιας.	
701	$\pi de \pi de \pi u v ge$ "in proportion to the result" — Letin "prop	011111

701. πρότ τἀς τύχας, "in proportion to the result" = Latin " pro rerum exitu." Eur. *Helon.* 321.

718. ⁵µννµı with aco. "call as a witness," so "swear by," cf. Hom. *Iliad* xiv. 271. and xxiii. 585, Æsch. Theb. 529, Soph. Trach. 1185, Demosth. 301, i. N.B.-In Prose we meet more commonly sard with Gen. or Acc.; els with Acc., &c.

715. $\pi\rho\sigma\tau\rho\epsilon\dot{\pi}\sigma\nu\sigma'\dot{\epsilon}\gamma\omega$. "Turning about in one's mind;" Monk reads this, but suggests $\pi\rho\sigma\kappa\sigma\pi\sigma\bar{\nu}\sigma\alpha$. Mr. Paley reads $\pi\rho\sigma\sigma\tau\rho\dot{\epsilon}\pi\sigma\nu\sigma\alpha$, so. ($\tau d\nu \ \nu\sigma\bar{\nu}\nu$) = animadvertens. The Scholiast explains $\pi\rho\sigma\tau\rho\dot{\epsilon}\pi\sigma\nu\sigma\alpha$ as "searching out," $\dot{\epsilon}\xi\epsilon\rho\epsilon\nu\nu\bar{\omega}\sigma\alpha$.

- καλώε έλεξαε almost = " Thank you."

718. πρός τά μῦν πεπτ. = (seeing what has now fallen out). This is a metaphor from dice, cf. Medea 55. Eurip. Elect. 1101.

720. oùd' els $\pi\rho\sigma\sigma$. I will not face Theseus after my disgraceful conduct simply to save one person's life (i.e. her own).

ΧΟ. ΦΑΙ.	,	
XO.	εύφημος ίσθι.	
ΦAI.	1	
	έγω δε Κύπριν, ήπερ εξόλλυσί με,	725
	ψυχής ἀπαλλαχθεῖσα τῆδ' ἐν ἡμέρα	• • • •
	τέρψω πικρού δ' έρωτος ήσσηθήσομαι.	
	άτὰρ κακόν γε χάτέρφ γενήσομαι	
	θανοῦσ', ἵν' εἰδη μη 'πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς	
	ύψηλός είναι της νόσου δε τησδε μοι	730
	κοινή μετασχών σωφρονείν μαθήσεται.	
XO .		στρ.
	ίνα με πτεροῦσσαν ὄρνιν	•
	θεός είνὶ ποταναῖς ἀγέλαις θείη.	
	ἀρθείην δ' ἐπὶ πόντιον	735
	κῦμα τâs Ἀδριηνâs	
	άκτας Ήριδανοῦ θ ὕδωρ	
	ένθα πορφύρεον σταλάσσουσ'	
	εἰς οἶδμα πατρὸς τάλαιναι	
	κόραι Φαέθοντος οίκτφ δακρύων	740
	τὰς ἠλεκτροφαεῖs αὐγάς.	

724. $i v \phi \eta \mu os t \sigma \theta_i$, (*lit.* keep a religious silence), of. Favete linguis. Horace iii. 1, 2. Translate "Hush! don't say such things."

— $\kappa al \sigma i \gamma e$. She asks for advice from the chorus, because the nurse's counsel was bad.

728. χάτέρω, i.e. 'Ιππολύτω.

731. σωφρονείν μαθήσ. Cf. Æsch. Agam. 1398 (Paley).

732-775. The Chorus (Phædra having gone to hang herself) wish they could fly to some happy place. They regret the evil omen with which Phædra came to Athens.

736. Some people suppose the Eridanus to have been a fabulous stream not the Po, though ' $A \delta \rho_{i\eta\nu} d\kappa \tau$ makes it probable that the Po is meant here. The Romans got amber from the Baltic.

741. The sisters of Phaethon were changed into poplars and supposed to weep Amber. Compare Martial iv. 32, 59; vi. 15.

743. ἀνώσαιμι (sc. ὀdòv) " make one's way to a place." Compare Soph. Trach. 657. O. C. 1562.

Έσπερίδων δ' ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν	åvt.
άνύσαιμι ταν άοιδων,	
ίν' ὁ ποντομέδων πορφυρ έας λίμνα ς	
ναύταις οὐκέθ' δδὸν νέμει	745
σεμνὸν τέρμονα ναίων	
ούρανοῦ, τὸν *Ατλας ἔχει,	
κρήναί τ' ἀμβρόσιαι χέονται	
Ζηνός μελάθρων παρά κοίταις,	
ίν' όλβιόδωρος αύξει ζαθέα	750
χθών εὐδαιμονίαν θεοῖς.	
ὦ λευκόπτερε Κρησία	στρ.
πορθμίs, ἃ διὰ πόντιον	
κῦμ' άλίκτυπον ἄλμας	
ἐπ όρευσας ἐμὰν ἄνασσαν	7 55
όλβίων ἀπ' οἴκων,	
κακονυμφοτάταν ὄνασιν.	
ή γàρ ảπ' ảμφοτέρων ή	
Κρησίας ἐκ γâs δύσορνις	
ἔπτατο κλεινàs Ἀθήνας	760
Μουνύχου δ' ἀκταῖσιν ἐκδή—	
σαντο πλεκτὰς πεισμάτων ἀρ—	

746. value. "Inhabiting." Another reading which Mr. Paley adopts is $\kappa \delta \rho \omega \nu$ with acc. = $\delta \chi \omega \nu$, cf. Esch. Chaph. 206, 714., Thebæ 699.

747. Notice $\tau \partial v$ for δv . Before $\kappa \rho \hat{\eta} v a$: understand l v a from $\tau \partial v$ in the preceding line.

deois, some people suggest duarois.

757. Övague is accusative in apposition to the sentence.

760. $\kappa\lambda\epsilon_{\nu\alpha}\epsilon^{*}$ Adávas, cf. 1094. This is a favourite epithet at Athens. Compare $\lambda\epsilon_{\alpha\alpha\rho\alpha}$, Pindar I. 2, 30; Aristoph. Ack. 639. For the constant praise of Athens by the Athenian poets who had to depend on an Athenian audience, cf, Soph. Elect. 730.

761. Munychus was a hero Eponymus at Athens. He gave his name to

the port by the Pirseus. Twisted ends of ropes: for this sense of $\tilde{a}\rho\chi a_{8}$, of. Herod. iv. 60.

χάς έπ' άπείρου τε γας έβασαν. άνθ ών ούχ όσίων έρώåντ. των δεινά φρένας 'Αφροδί-765 τας νόσω κατεκλάσθη. χαλεπậ δ' ὑπέραντλος οὖσα συμφορά, τεράμνων άπό νυμφιδίων κρεμαστόν άψεται ἀμφὶ βρόχον λευ-770 κα καθαρμόζουσα δείρα, δαίμονα στυγνάν καταιδεσθεισα τάν τ' εύδοξον άνθαιρουμένα φάμαν ἀπαλλάσ σουσά τ' άληεινον φρενών έρωτα. 775 ΕΞ. ἰοὺ ἰού · βοηδρομείτε πάντες οι πέλας δόμων έν αγχύναις δέσποινα, Θησέως δάμαρ. X0. φεῦ φεῦ, πέπρακται βασιλὶς οὐκέτ ἔστι δή γυνή, κρεμαστοίς έν βρόγοις ήρτημένη. EZ. ού σπεύσετ'; ούκ οίσει τις αμφιδέξιον 780

σίδηρον, 💩 τόδ' άμμα λύσομεν δέρης;

ΗΜΙΧ. φίλαι, τί δρῶμεν; ἡ δοκεῖ περâν δόμους

764. κατεκλάσθη. She was crushed in heart with a malady of unholy love sent by Aphrodite. Notice the double genitive, $\delta\sigma$, $\delta\rho\omega\tau$ and 'Αφροδ. 770. äverai aµφl. aµφl goes with the verb "fasten around."

772. στυγράν δαίμονα καταιδ. "Yielding to the spleen of the goddess

(Cupris), and so accepting her destiny."

775. ἀπαλλ. ἐρ. φρεν." Driving love from her mind," cf. Medea 27, ἀπαλλάσσουσα γης πρόσωπου.

780. $d\mu\phi_i d\dot{\epsilon}_{i,ov}$ = anceps. either (a) "ambiguous" (of an oracle) or (β) "two-edged" of a sword, cf. Herod. 5, 92, 19.

A messenger announces that Phædra has hanged herself (780). The chorus consult as to what they should do. Theseus coming up asks the cause of the uproar (790). The chorus break the news to him (800). Theseus finds on the corpse a letter accusing Hippolytus of having violated his nuptial couch (855).

782. δόμους περάν = "go to the house," cf. Phœnissæ 299, μέλαθρα περάν.
 - τί δρώμεν : (deliberative subjunctive). What are we to do ? Madvig

λῦσαί τ' ἄνασσαν έξ ἐπισπαστῶν βρόχων;	
Χ. τί δ'; οὐ πάρεισι πρόσπολοι νεανίαι;	
τὸ πολλὰ πράσσειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίου.	785
ορθώσατ' έκτείναντες άθλιον νέκυν,	
πικρὸν τόδ' οἰκούρημα δεσπόταιs ἐμοῖs.	
όλωλεν ή δύστηνος, ώς κλύω, γυνή	
ήδη γάρ ώς νεκρόν νιν έκτείνουσι δή.	
γυναϊκες, ίστε τίς ποτ' έν δόμοις βοή;	790
ήχὼ βαρεῖα προσπόλων μ' ἀφίκετο.	
ού γάρ τί μ' ώς θεωρόν άξιοῖ δόμος	
πύλας ἀνοίξας εὐφρόνως προσεννέπειν.	
μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἴργασται νέον;	
πρόσω μὲν ἦδη βίοτος, ἀλλ' ὅμως ἔτ' ἁν	795
λυπηρός ήμιν τούσδ' αν ἐκλίποι δόμους.	
ούκ εἰς γέροντας ἥδε σοι τείνει τύχη,	
	Χ. τί δ'; οὐ πάρεισι πρόσπολοι νεανίαι; τὸ πολλὰ πράσσειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίου. ὀρθώσατ' ἐκτείναντες ἄθλιον νέκυν, πικρὸν τόδ' οἰκούρημα δεσπόταις ἐμοῖς. ὅλωλεν ἡ δύστηνος, ὡς κλύω, γυνή ἤδη γὰρ ὡς νεκρόν νιν ἐκτείνουσι δή. γυναῖκες, ἴστε τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; ἠχὼ βαρεῖα προσπόλων μ' ἀφίκετο. οὐ γάρ τί μ' ὡς θεωρὸν ἀξιοῖ δόμος πύλας ἀνοίξας εὐφρόνως προσεννέπειν. μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἰργασται νέον; πρόσω μὲν ἤδη βίοτος, ἀλλ' ὅμως ἔτ' ἀν λυπηρὸς ἡμῖν τούσδ' ἀν ἐκλίποι δόμους.

Θησεῦ· νέοι θανόντες ἀλγυνοῦσί σε.

787. $olkov \rho \eta \mu a$. This will make a sad housekeeping for my master (Theseus) olk = here "a watching or keeping the house." In Orest. 928, $olkov \rho \eta \mu a \tau a \phi \theta e i \rho e v = to pervert the stay-at-homes, i.e. the women.$

790. Theseus is introduced for the first time. He has just returned from a "Theoria," or pilgrimage to some shrine (cf. 792 and 807), probably to obtain pardon for slaying his kinsman Pallas, which act was the cause of his present visit to Treezen.

794. μῶν γῆρας.....εἰργασται. "Has the aged Pittheus had any harm done him? For πιτθεως γῆρας, cf. Juvenal Sat. iv. 81, venit Crispi jucunda senectus, and Sat. x. 75, si oppressa foret secura senectus Principis.

797. σos (ethic dative). "You will find that this event has no reference to aged persons." The dative of the personal pronouns, especially of the first person, is used to denote a certain participation, and an interest in the person speaking, spoken to, or spoken of, cf. Demosth. 18, 178. $doir \phi \ maxv$ $\mu os \ m \rho os exertains, spoken to, or spoken of, cf. Demosth. 18, 178. <math>doir \phi \ maxv$ $\mu os \ m \rho os exertains. Compare in Latin, Hor. Ep. 1, 3, 15, "quid mihi Celsus$ agit."

θH.	August - former were with an and former Alass	
	οίμοι τέκνων μοι μή τι συλάται βίος;	000
X0.	ζωσιν, θανούσης μητρός ώς άλγιστά σοι.	800
0H .	τί φής; ὄλωλεν ἄλοχος; ἐκ τίνος τύχης;	
XO .	βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης ἀνήψατο.	
0H .	λύπη παχνωθεῖσ' ἡ ἀπὸ συμφορâς τίνος;	
XO .	τοσοῦτον ἴσμεν· ἄρτι γὰρ κἀγὼ δόμοις,	
	Θησεῦ, πάρειμι σῶν κακῶν πενθήτρια.	805
0H .	alaî· τί δήτα τοῖσδ' ἀνέστεμμαι κάρα	
	πλεκτοίσι φύλλοις, δυστυχής θεωρός ών;	
	χαλάτε κλείθρα, πρόσπολοι, πυλωμάτων,	
	έκλύεθ άρμούς, ώς ίδω πικράν θέαν	
	γυναικός, ή με κατθανοῦσ' ἀπώλεσεν.	810
XO .	γοναίκος, η με καισανοσο απωλεσεν. Ιω Ιω τάλαινα μελέων κακών·	010
AU.	•	
	έπαθες, εἰργάσω	
	τοσοῦτον ὥστε τούσδε συγχέαι δόμους.	
	alaî τόλμας, ὦ βιαίως θανοῦσ	
	άνοσίφ τε συμφορậ, σᾶς χερὸς	
	πάλαισμα μελέας.	815
	τίς ẳρα σάν, τάλαιν', ἀμαυροῖ ζοάν;	
θH.	ὦμοι ἐγὼ πόνων· ἔπαθον, ὦ πόλις,	
	τὰ μάκιστ' ἐμῶν κακῶν. ὦ τύχα,	
	ώς μοι βαρεία καὶ δόμοιs ἐπεστάθηs,	
	κηλίς ἄφραστος έξ άλαστόρων τινός.	820
799.	$\mu\dot{\eta}$ interrogative = $\mu\hat{\omega}\nu$, cf. Æsch. Pers. 346, Pr. Vinct. 980.	
803.	παχνωθεισα, (lit.) congealed, sc. "frozen with grief," Æsch	Cho.
75. 806.	ка́ра а̀неот. филл. cf. Soph. O. T. 82.	
807.		
_ 809.		ρμούς,
	ed. 1815. ἀνοσ. συμφ. An offence against the laws of heaven, as oppo	sed to
those of	f men.	
816. Compa: ζοά.	ζοάν, not ζωήν. Porson on <i>Hecuba</i> , 1090, argues for the sh re Mr. Paley's note, <i>Medea</i> 976, where he gives examples to su	10 rt o. 1 pport
	Schangenen What manage words of Frash Dave 167 warmit the	

820. ἄφραστος. That passes words, cf. Æsch. Pers. 167, μέριμν' ἀφραστός.

κατακονὰ μὲν οὖν ἀβίοτος βίου · κακῶν δ' ὦ τάλας πέλαγος εἰσορῶ τοσοῦτον ὥστε μήποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν μηδ' ἐκπερᾶσαι κῦμα τῆσδε συμφορᾶς. τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχαν σέθεν 826 βαρύποτμον, γύναι, προσαυδῶν τύχω; ὄρνις γὰρ ὥς τις ἐκ χερῶν ἄφαντος εἶ, πήδημ' ἐς [°]Αιδου κραιπνὸν ὅρμήσασά μοι. αἰαῖ αἰαῖ, μέλεα μέλεα τάδε πάθη. 830 πρόσωθεν δέ ποθεν ἀνακομίζομαι τύχαν δαιμόνων ἀμπλακίαισι τῶν πάροιθέν τινος.

- XO. οὐ σοὶ τάδ', ὦναξ, ἢλθε δὴ μόνφ κακά· πολλῶν μετ' ἄλλων δ' ὥλεσας κεδνὸν λέχου. 835
- ΘΗ. τὸ κατὰ γῶς θέλω, τὸ κατὰ γῶς κνέφας μετοικεῖν σκότῷ θανὼν ὁ τλάμων,
 τῆς σῆς στερηθεἰς φιλτάτης ὁμιλίας · ἀπώλεσας γὰρ μᾶλλον ἢ κατέφθισο.
 τίνος δὴ κλύω; πόθεν θανάσιμος
 840
 τύχα σὰν ἔβα, γύναι, καρδίαν;
 εἶποι τις ἂν τὸ πραχθέν, ἢ μάτην ὄχλον
 στέγει τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν;
 ὥμοι μοι σέθεν
 μέλεος, οἶον εἶδον ἄλγος δόμων,
 845
 οὐ τλητὸν οὐδὲ ῥητόν · ἀλλ' ἀπωλόμην ·

827. τύχω (sc. του σκοπου) "shall I hit the mark," "be right." Iphig. Aulis, 1887.

829. πήδημα, cf. Andromache, 1139.

831. $dva\kappao\mu logas$ (good instance of Middle voice) "receive back for myself." The middle means to do or get done something for one's own sake, dva means back again, where due. Compare the Latin reddo, = give back where due.

833. The ancients seem to have had an idea that Nemesis slumbered and ever and anon broke out, cf. Æsch. Eum. 894.

825. έκλύεθ' άρμούς, ώς ίδω πικράν θέαν.

XO .	ἔρημοs οἶκος, καὶ τέκν ὀορφανεύεται. [ἔλιπεs] ἔλιπες, ὦ φίλα γυναικῶν ἀρίστα θ' ὁπόσαs ἐφορậ	
	φέγγος ἀελίου τε καὶ	850
	νυκτὸς ἀστερωπὸς σελάνα. τάλας. ὦ τάλας · ὅσον κακὸν ἔχει δόμος.	
	δάκρυσί μου βλέφαρα	
	καταχυθέντα τέγγεται σậ τύχα	
OT	τὸ δ' ἐπὶ τῷδε πημα φρίσσω πάλαι.	855
9 <i>H</i> .	ěα ěa·	
	τί δή ποθ'; ήδε δέλτος ἐκ φίλης χερός	
	ήρτημένη θέλει τι σημήναι νέον;	
	άλλ' η λέχους μοι και τέκνων επιστολάς	
	έγραψεν ή δύστηνος έξαιτουμένη;	
	θάρσει, τάλαινα · λέκτρα γὰρ τὰ Θησέως	860
	ούκ έστι δώμά θ ήτις είσεισιν γυνή.	
	καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσηλάτου	
	τῆς οὐκέτ' οὖσης τῆσδε προσσαίνουσί με.	
	φέρ', ἐξελίξας περιβολàs σφραγισμάτων	
	ίδω τί λέξαι δέλτος ἥδε μοι θέλει.	865
X0.	φεῦ φεῦ * τόδ' aὖ νεοχμὸν ἐκδοχaîς	
	<i>ἐπιφ</i> έρει θεòs κακόν. ἐμοὶ μὲν οὖν	
	ἀβίοτος βίου τύχα πρὸs τὸ κρανθὲν εἶη τυχ	ζεῖν.

.

846. $o\dot{v}\dot{\delta}\dot{\epsilon} \rho\dot{\tau}\tau\dot{\sigma}\nu$. But not to be told, cf. 875 infra. Here $o\dot{v}\dot{\delta}\dot{\epsilon} = \dot{\epsilon}\lambda\lambda' o\dot{v}$. Compare Mr. Jebb on Soph. Ajax, 224, where for $o\dot{v}\dot{\delta}\dot{\epsilon} \phi everties he compares Iliad xxiv. 25, and Thuc. iv. 85, <math>o\dot{v}\epsilon$ $\dot{\epsilon}\pi i \kappa a\kappa \tilde{\varphi}$, $\dot{\epsilon}\pi'$ $\dot{\epsilon}\lambda evelopic for <math>\dot{\delta}\dot{\epsilon}$. 857. $\delta\dot{\epsilon}\lambda\tau\sigma\sigma$. Greek tablets were so called from their resemblance in shape to the Greek letter Δ . The plural $\delta\dot{\epsilon}\lambda\tau\sigma i$ is found more commonly, cf. (Latin) " pugillares." Mr. Paley removes the stop from $\pi\sigma\theta'$ and places it after $\dot{\tau}\rho\tau\eta\mu\dot{\epsilon}v\eta$.

1t atter ηρτημενη.
859. λέχους και τέκνων (περι understood). Did the wretched woman write a note asking about her marriage bed and her children.
N.B. Some people think that λέχους and τέκνων depend on ἐπιστολάς.
862. σφενόων. The bezel of a ring, = Cicero's pala, cf. Plato Rep. 2, 59.
For περιβ, σφραγ, cf. Eur. Ion. 1133.
866. νεοχμών = νέου. Never found in good Attic Prose. ἐκδοχαῖε
= by successions, cf. Æsch. Agam. 290.
868. & papears to be omitted with εἶη. Some think it is not necessary.

Compare 469 note.

.

•

	όλομένους γάρ, οὐκέτ' ὄντας λέγω, φεῦ φεῦ, τῶν ἐμῶν τυράννων δόμους. ὦ δαῖμον, εἴ πως ἔστι, μὴ σφήλης δόμους, αἰτουμένης δὲ κλῦθί μου · πρὸς γάρ τινος	870
	οίωνον ώστε μάντις είσορω κακόν.	
ΘH .	οίμοι τόδ' οίον άλλο πρός κακώ κακόν,	
	οὐ τλητὸν οὐδὲ λεκτόν. ὦ τάλας ἐγώ.	875
XO .	τί χρήμα; λέξον, εἴ τί μοι λόγου μέτα.	
0H .		
•	βάρος κακών; ἀπὸ γὰρ ὀλόμενος οἰχομαι,	
	οίον οίον είδον έν γραφαίς μέλος	
	φθεγγόμενον τλάμων.	880
XO .	aiai, κακών άρχηγον έκφαίνεις λόγον.	
0H .	τόδε μεν ουκέτι στόματος εν πύλαις	
	καθέζω δυσεκπέραντον, όλοόν	
	κακόν ιω πόλις.	
	'Ιππόλυτος εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν	885
	βία, τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας.	
	άλλ' ὦ πάτερ Πόσειδον, ας ἐμοί ποτε	
	ἀρὰς ὑπέσχου τρεῖς, μιậ κατέργασαι	
	τούτων ἐμὸν παιδ', ἡμέραν δὲ μὴ φύγοι	
	τήνδ', είπερ ήμιν ὤπασαs σαφεις ἀράς.	890
ХО .	άναξ, ἀπεύχου ταῦτα πρὸς Θεῶν πάλιν·	
	γνώσει γὰρ αὖθις ἀμπλακών. ἐμοὶ πιθοῦ.	
θH.	οὐκ ἔστι· καὶ πρός γ' ἐξελῶ σφε τῆσδε γή	js,
	δυοῖν δὲ μοίραιν θατέρα πεπλήξεται	
	ή γὰρ Ποσειδῶν αὐτὸν εἰς "Αιδου δόμους	895
891	avorde A starting point	

881. apxnyde. A starting point.

.

887. άλλ' ω πάτερ, the appealing άλλά, cf. Soph. Elect., 837, 410, 415, 857. απ. ω πατερ, απο αργοπιπη ----, 431.
431. άπεύχου. "recall your curse," lit. curse back again. αῦθιε, here-after "presently."
893. οἰκ ἔστι c'est impossible. Poseidon had promised Theseus three wishes, but nothing more.

.

θανόντα πέμψει τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων, ἡ τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν ἀλώμενος ξένην ἐπ' alav λυπρὸν ἀντλήσει βίον.

- XO. καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς παῖς σὸς εἰς καιρὸν πάρα, ἱΙππόλυτος· ὀργῆς δ' ἐξανεὶς κακῆς, ἄναξ 900 Θησεῦ, τὸ λῷστον σοῖσι βούλευσαι δόμοις.
- III. κραυγής ἀκούσας σής ἀφικόμην, πάτερ, σπουδή · τὸ μέντοι πρâγμ' ἐφ' ῷτινι στένεις οὐκ οἶδα, βουλοίμην δ' ἂν ἐκ σέθεν κλύειν. ἔα, τί χρήμα; σὴν δάμαρθ' ὁρῶ, πάτερ, 905 νεκρόν μεγίστου θαύματος τόδ' ἄξιον ἡν ἀρτίως ἔλειπον, ἡ φάος τόδε οὕπω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρκετο. τί χρήμα πάσχει; τῷ τρόπῷ διόλλυται; πάτερ, πυθέσθαι βούλομαι σέθεν πάρα. 910 σιγậς; σιωπής δ' οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῦς ·

897. ἐκπίπτειν γῆς = To be banished. This is the regular passive of ἐκβάλλειν γῆς. Compare διώκειν, φεύγειν, τίθεναι, κεῖσθαι, &c.

899. $\kappa al \ \mu \dot{\eta} \nu$ introduces a fresh person on the stage. But see ! here comes; $a \dot{\nu} \tau \dot{\sigma} s$ "in person," Here is the very man at the nick of time, to defend himself against this charge.

— els καιρόν. In the nick of time, cf. Eur. Troad, 739, έν καιρφ Æsch. Pr. V. 379. πρός καιρόν Soph. Ajax. 38, Trach. 59. καιρφ, Soph. O.T. 1516, Thuc. iv. 59, καιρόν Soph. Ajax 34.

900-935. Hippolytus comes in and asks what is the matter. Theseus believing the statements in Phædra's letter, declaims against people who pretend to be better than their neighbours. 936-960, He pursues this general strain until (943) his passion gets too much for him, and he ends (980) by banishing Hippolytus.

900. δργη̂s δ' έξανείς = Latin "remissus," cf. Soph. Phil. 705, ἀνίκ' έξανέιη.

901. Bovlevoar. "Deliberate," Bovlever = "to give advice," Bovleverdar to give advice to oneself, so "deliberate."

903. $\dot{\epsilon}\phi'$, $\dot{\phi}$ $\tau_{i\nu}$, $\dot{\phi}$ $\tau_{i\nu}$ for $\delta\tau\phi$ is not found in any other passage, therefore some read $\dot{\epsilon}\phi'$, $\dot{\phi}$ $\tau \dot{a}$ $\nu\bar{\nu}\nu$.

908. $\chi \rho \delta m \sigma \lambda a \lambda a \delta \sigma$. Referring to time more or less past, according to circumstances, here $\delta \sigma \pi \omega$, π , $\chi =$ just now. Compare *Iph. Aulis*, 419. Homer uses $\pi \alpha \lambda a \alpha \delta \sigma$ (of persons) in sense, "aged." It also occurs in the phrase $\delta \rho \chi a \tilde{a} \alpha \kappa a \pi \alpha \lambda a \alpha \delta$, prisca et vetusta = "ancient," so time-honoured, venerable.

911. σιγậs. I should prefer a comma after σιγậs. "You are silent, yet &c.

ή γὰρ ποθοῦσα πάντα καρδία κλύειν κἀν τοῖς κακοῖσι λίχνος οὖσ' ἁλίσκεται. οὐ μὴν φίλους γε κἄτι μὰλλον ἡ φίλους κρύπτέιν δίκαιον σὰς πάτερ δυσπραξίας. 915 ΘΗ. ὦ πόλλ' ἁμαρτάνοντες ἄνθρωποι μάτην, τί δὴ τέχνας μὲν μυρίας διδάσκετε καὶ πάντα μηχανᾶσθε κἀξευρίσκετε, ἐν δ' οὖκ ἐπίστασθ' οὖδ' ἐθηράσασθέ πω, φρονεῖν διδάσκειν οἶσιν οὖκ ἔνεστι νοῦς; 920

- III. δεινών σοφιστήν είπας, δστις εὖ φρονεῖν τοὺς μή φρονοῦντας δυνατός ἐστ' ἀναγκάσαι. ἀλλ' οὐ γὰρ ἐν δέοντι λεπτουργεῖς, πάτερ, δέδοικα μή σου γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς.
- ΘΗ. φεῦ, χρῆν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον 925 σαφές τι κεῖσθαι καὶ διάγνωσιν φρενῶν, ὄστις τ' ἀληθής ἐστιν ὅς τε μὴ φίλος · δισσάς τε φωνὰς πάντας ἀνθρώπους ἔχειν, τὴν μὲν δικαίαν, τὴν δ' ὅπως ἐτύγχανεν, ὡς ἡ φρονοῦσα τἄδικ' ἐξηλέγχετο 930 πρὸς τῆς δικαίας, κοὐκ ἂν ἠπατώμεθα.

913. λίχνος = "greedy," then "curious" (Monk), cf. Pl. Rep. 3, 54, B; 5, 79, B.

921. $\sigma o \phi \iota \sigma \tau h s$. This term was already beginning to have an invidious sense. It was originally applied to one who was a master in his oraft, clever at his own business; it then was applied to a class of men who taught the arts and sciences for money. These men later on from their habit of oppoing and perverting truth, fell into disrespect, and were attacked by Plato and Aristophanes.

925. $\tau \epsilon \kappa \mu \eta \rho \iota ov$ ($\tau \epsilon \kappa \mu \iota a \rho$, a landmark) in its philosophical use = "a sure and certain proof," $\sigma \eta \mu \epsilon \tilde{\iota} ov$ = evidence of anything which may or may not be true.

929. $\delta\pi\omega\epsilon$ $i\tau i\gamma\chi avev.$ To suit the occasion from time to time, i.e. really unjust," cf. Demosth. Fals. legat 428, Plato Gorg. 514 E.

930. $\dot{\omega}e_{1}\dots\dot{\epsilon}\xi\eta\lambda\dot{\epsilon}\gamma\chi\epsilon\tau\sigma$: "wa $\dot{\omega}e_{1}$, $\ddot{\sigma}\pi\omega e$ are used with the indicative Imperfect or Aorist after a past tense, to denote something which would have happened, if something else had happened, which did not happen. Compare Plat. Eut. 804. W fixovas, and Plato Crito, 44, Demosth. Aphob. B 837, "wa" w els $\tau\dot{a}$ $\gamma\rho\mu\mu\mu\alpha\taua$, κ , τ . λ .

- III. ἀλλ' ἢ τις εἰς σὸν οὖς με διαβαλὼν ἔχει φίλων, νοσοῦμεν δ' οὐδὲν ὄντες αἴτιοι;
 ἔκ τοι πέπληγμαι · σοὶ γὰρ ἐκπλήσσουσί με λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν. 935
 ΘΗ. φεῦ τῆς βροτείας (ποῦ προβήσεται ;) φρενός ·
 - τί τέρμα τόλμης και θράσους γενήσεται; εί γάρ κατ' άνδρός βίοτον έξογκώσεται, ό δ' υστερος του πρόσθεν είς υπερβολήν πανουργος έσται, θεοίσι προσβαλείν χθονί 940 άλλην δεήσει γαίαν, ή χωρήσεται τούς μή δικαίους και κακούς πεφυκότας. σκέψασθε δ' είς τόνδ', όστις έξ έμου γεγώς ήσχυνε τάμα λέκτρα κάξελέγγεται πρὸς τῆς θανούσης ἐμφανῶς κάκιστος ὤν. . 945 δείξον δ', έπειδή γ' είε μίασμ' έλήλυθας, τὸ σὸν πρόσωπον δεῦρ' ἐναντίον πατρί. σύ δή θεοίσιν ώς περισσός ων άνήρ ξύνει; σύ σώφρων και κακών ακήρατος; ούκ αν πιθοίμην τοΐσι σοΐε κομποιε έγώ 950 θεοίσι προσθείς άμαθίαν φρονείν κακώς. ήδη νυν αύχει καὶ δι' ἀψύχου βορâς σίτοις καπήλευ', 'Ορφέα τ' άνακτ' έχων βάκχευε πολλών γραμμάτων τιμών καπνούς.

934. 701. Usually a confidential particle. "Let me tell you," "Believe me."

941. χωρήσεται. Have room for, "contain."

948—49. $\sigma \delta$ d. You indeed ! you, &c. Notice the bitter emphasis on the $\sigma \delta$.

953. $\delta\rho\phi\epsilon a$. Monk says that, "according to the Scholiast, the Pythagoreans are meant who abstained from flesh. Horace Art. Poet. 391, "Silvestres homines sacer interpresque deorum cædibus et victu fædo deterruit Orpheus. Valckenaer, quoting Herodot. ii. 81, says the Bacchici, Orphici and Pythagorici all had the same origin.

954 καπνούε. He calls these ceremonies vain (*lit.* smoke), because he imagines that, notwithstanding his piety, he has caught Hippolytus in crime, $\epsilon \pi \epsilon_i \gamma' \epsilon \lambda \eta \phi \theta \eta \epsilon$.

έπει γ' έλήφθης. τους δε τοιούτους έγω 955 φεύγειν προφωνώ πασι · θηρεύουσι γάρ σεμνοις λόγοισιν, αίσχρά μηχανώμενοι. τέθνηκεν ήδε τουτό σ' εκσώσειν δοκείς; έν τωδ' άλίσκει πλειστον, ω κάκιστε σύ ποιοι γαρ δρκοι κρείσσονες, τίνες λόγοι 960 τησδ' αν γένοιντ' άν, ώστε σ' αιτίαν φυγείν; μισείν σε φήσεις τήνδε και το δη νόθον τοίε γνησίοισι πολέμιον πεφυκέναι. κακήν αρ' αυτήν έμπορον βίου λέγεις, εί δυσμενεία ση τα φίλτατ' ώλεσεν. 965 άλλ' ώς το μώρον άνδράσιν μέν ούκ ένι, γυναιξί δ' έμπέφυκεν; οἰδ' έγὼ νέους ούδεν γυναικών όντας ασφαλεστέρους, όταν ταράξη Κύπρις ήβωσαν φρένα. το δ' άρσεν αύτους ώφελεί προσκείμενον. 970 νυν ουν τί ταυτα σοις άμιλλωμαι λόγοις νεκρού παρόντος μάρτυρος σαφεστάτου; έξερρε γαίας τησδ' δσον τάχος φυγάς, καί μήτ' 'Αθήνας τας θεοδμήτους μόλης, μήτ' είς δρους γης ής εμόν κρατεί δόρυ. 975 εί γάρ παθών γε σοῦ τάδ' ήσσηθήσομαι, ού μαρτυρήσει μ' Ισθμιος Σίνις ποτέ κτανείν εαυτόν. άλλα κομπάζειν μάτην.

964. κακήν άρα, cf. 359 note.

966. τà φίλτατ' ῶλεσεν. Has undone her dearest friends (e. g. Theseus himself).

άλλά. Cf. 1013 infra. Here $\dot{a}\lambda\lambda\dot{a}$ is used as the Demosthenic $\dot{a}\lambda\lambda\dot{a}$ wh Δia . The speaker introduces some supposed objection on the part of the person spoken to, in order to refute it. Translate, "Oh but some one will say," "It will be objected that." — $\tau \partial \mu \hat{\omega} \rho o \nu = \tau \partial \dot{\alpha} \dot{\alpha} \dot{\alpha} \sigma \tau o \nu$. "Lustfulness," cf. 165 note.

974. θεοδμήτουs 'Aθήναs. Poseidon and Athena built Athens according to the legend.

977. Sinis, a robber who infested the Isthmus of Corinth, and was so called from his wanton mischief ($\sigma t = \sigma t = t_0$ spoil). Sciron, also a robber, who threw travellers into the sea from the Scironian rocks in the Megarian territory. Theseus treated him as he had treated his victims.

ούδ' αί θαλάσση σύννομοι Σκειρωνίδες φήσουσι πέτραι τοι κακοί μ' είναι βαρύν. 980 ούκ οίδ' όπως είποιμ' αν εύτυχειν τινα **XO**. θνητών · τά γάρ δη πρώτ' άνέστραπται πάλιν. ІΠ. πάτερ, μένος μέν Εύστασίς τε σων φρενών δεινή · τὸ μέντοι πρâγμ' ἔχον καλοὺς λόγους, εί τις διαπτύξειεν, ου καλόν τόδε. 985 . έγω δ' ἄκομψος είς ὄχλον δοῦναι λόγον, είς ήλικας δε κώλίγους σοφώτερος. έχει δε μοιραν και τόδ' οι γαρ εν σοφοις φαῦλοι παρ' δχλω μουσικώτεροι λέγειν. δμως δ' ανάγκη, συμφοράς αφιγμένης, 990 γλωσσάν μ' αφείναι. πρωτα δ' αρξομαι λέγειν, όθεν μ' ύπηλθες πρώτον ώς διαφθερών ούκ αντιλέξοντ'. είσορας φάος τόδε καί γαίαν · έν τοίσδ' ούκ ένεστ' άνηρ έμου, ούδ' ην σύ μη φήε, σωφρονέστερος γεγώε. 995 έπίσταμαι γάρ πρώτα μέν θεούς σέβειν, φίλοις τε χρήσθαι μή άδικειν πειρωμένοις, άλλ' οίσιν αίδώς μήτ' έπαγγέλλειν κακά μήτ' ανθυπουργείν αίσχρά τοίσι χρωμένοις. ούκ εγγελαστής των δμιλούντων, πάτερ, 1000 άλλ' αύτος ου παρούσι κάγγυς ών φίλος.

983-1035. Hippolytus begins by deprecating his father's wrath, then shews that neither Phædra's beauty nor wealth were such as to lead him astray; he declares that his only ambition is to excel at the games, and to live virtuously with virtuous friends—he concludes by declaring solemnly that he is innocent; but respecting his oath to the nurse, will say no more.

979. σύννομοι. Metaph. from cattle feeding together, $= \pi \lambda \eta \sigma_{iai}$.

982. $\tau d \pi \rho \hat{\omega} \tau a$. Theseus' house, the first in the land.

985. διαπτ, from διαπτύσσω, unfold, explain, cf. Soph. Ant. 709, ουτοι διαπτύχθεντες ώφθησαν κενοί. φαῦλοι, those who are embarrassed before clever people. For φαῦλος, cf. 435 note.

992. ὑπηλθεε. Cf. Latin "subire." The ὑπό denotes a sudden, unexpected attack, metaphor from "advancing troops under cover."

ένος δ' άθικτος, ώ με νυν έλειν δοκείς. λέγους γάρ είς τόδ' ήμέρας άγνον δέμας. ούκ οίδα πράξιν τήνδε πλήν λόγφ κλύων γραφή τε λεύσσων · οὐδὲ ταῦτα γὰρ σκοπείν 1005 πρόθυμός είμι, παρθένον ψυχην έχων. και δή το σωφρον τουμόν ου πείθει σ' ίσως. δεί δή σε δείξαι τώ τρόπω διεφθάρην. πότερα τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλιστεύετο πασῶν γυναικῶν; ή σὸν οἰκήσειν δόμον 1010 έγκληρον εύνην προσλαβών έπήλπισα; μάταιος αρ' ην, ούδαμού μεν ούν φρονών. άλλ' ώς τυραννείν ήδὺ τοίσι σώφροσιν; ήκιστά γ', εἰ μὴ τàς φρένας διέφθορε θνητών δσοισιν άνδάνει μοναργία. 1015 έγω δ' άγωνας μέν κρατείν Ελληνικούς πρώτος θέλοιμ' άν, έν πόλει δε δεύτερος σύν τοις άρίστοις εύτυχειν άει φίλοις. πράσσειν τε γάρ πάρεστι, κίνδυνός τ' άπων κρείσσω δίδωσι της τυραννίδος χάριν. 1020 έν ού λέλεκται των έμων, τα δ' άλλ' έγεις. εί μέν γάρ ην μοι μάρτυς οίός είμ' έγω, και τησδ' δρώσης φέγγος ηγωνιζόμην,

1003. els ród nuépas. For els rnuépav, cf. Soph. Ajaz, 314, ev ræ mpáyµaros; Antig. 1229. ev ræ suµpopās; and the Latin id voluptatis, ad id temporis.

1007. $\kappa al \delta \eta$ $\delta c \delta \eta$. Suppose my declaration of innocence does not convince you, then it rests with you, κ . τ . λ .

1008. τῷ for τίνι. ἐκαλλιστεύετο. Notice the passive form.

1011. eys. ev. Cf. Iphig. Tauris 682.

1012. $\mu \acute{a} \tau lpha \iota \sigma \acute{a}
ho' \vec{\eta}$. Monk reads $\mu \acute{a} \tau lpha \iota \sigma \acute{a}
ho'$. Notice that the form of the first person is $\vec{\eta} \nu$ instead of $\vec{\eta}$.

1013. άλλά. Cf. 966 note.

1016. $d\gamma \hat{\omega} vas$ 'E $\lambda\lambda \eta viccobs$. This is an anachronism: The games were not established when this speech is supposed to have been delivered.

1017. $\pi\rho\tilde{\omega}\tau\sigma\sigma$deú $\tau\epsilon\rho\sigma\sigma$. Hippolytus desired to be champion, *first* in the games, but second in dignity in the state.

έργοις αν είδες τούς κακούς διεξιών. νύν δ' δρκιόν σοι Ζήνα και πέδον χθονός 1025 δμνυμι των σων μήποθ άψασθαι γάμων μηδ' αν θελήσαι μηδ' αν έννοιαν λαβείν. ή τάο' όλοίμην άκλεής άνώνυμος. [άπολις άοικος, φυγάς άλητεύων χθόνα,] καλ μήτε πόντος μήτε γη δέξαιτό μου 1030 σάρκας θανόντος, εί κακός πέφυκ' άνήρ. ει δ' ήδε δειμαίνουσ' απώλεσεν βίον ούκ οίδ' έμοι γάρ ού θέμις πέρα λέγειν. έσωφρόνησεν ούκ έχουσα σωφρονείν, ήμεις δ' έχοντες ού καλώς έχρώμεθα. 1035 άρκοῦσαν είπας αἰτίας ἀποστροφήν,

- δρκους παρασχών, πίστιν οι σμικράν, θεών. Η. ἄρ' οι κ έπωδός και γόης πέφυχ' δδε,
- ΘΗ. ἀρ' οὐκ ἐπφδὸς καὶ γόηε πέφυχ' ὅδε, ὃς τὴν ἐμὴν πέποιθεν εὐοργησία ψυχὴν κρατήσειν τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας; 1040
- ΙΠ. καὶ σοῦ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω, πάτερ
 εἰ γὰρ σừ μèν παῖς ἦσθ, ẻγὼ δὲ σòς πατήρ,
 ἔκτεινά τοί σ' ἂν κοủ φυγαῖς ἐξημίουν,
 εἶπερ γυναικὸς ἦξίους ἐμῆς θυγεῖν.

ΘΗ. ώς ἄξιον τόδ' είπας ούχ ούτω θανεί, 1045

1024. διεξιών. Going through by way of examination, "cross-questioning."

1026. õurupu. with acc., cf. 713, note.

1029. This verse is left out by Monk, who considers that it is made up from 1048. Mr. Paley admits it in his text.

1033. $\pi \epsilon \rho \alpha \lambda \epsilon \gamma \epsilon \nu$ (because of the oath taken to the nurse).

1034-85. She acted a virtuous part (by committing suicide) when she could no longer retain her fair fame; I, though I was virtuous, exhibited my virtue inopportunely; (où $\kappa a \lambda \hat{\omega} s$) *i.e.* by rejecting Phædra's advances. Soph. *Elect.* 384. *Phil.* 1155.

1037. πίστιν. A guarantee.

XO.

1039. yons. A juggler. "Surely he is in his very nature an enchanter and juggler. *ivopynola*, gentleness of temper, of. Bacches, 641.

	ώσπερ σὺ σαυτῷ τόνδε προύθηκας νόμον ·	
	ταχύε γαρ "Αιδης βάστος ανδρί δυσσεβεί.	
	άλλ' έκ πατρφας φυγάς άλητεύων χθονός	
	ξένην έπ' alav λυπρόν αντλήσεις βίου	
		1050
ІП.	οΐμοι, τί δράσεις; οὐδὲ μηνυτὴν χρόνον	
	δέξει καθ' ήμων, άλλά μ' έξελαs χθονός;	
θH.	πέραν γε πόντου τερμόνων τ' 'Ατλαντικών,	
	εί πως δυναίμην, ώς σόν εχθαίρω κάρα.	
ІП.	ούδ' ὅρκον οὐδὲ πίστιν οὐδὲ μάντεων	1055
	φήμας ἐλέγξας ἄκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς;	
0H .	ή δέλτος ήδε κλήρον οὐ δεδεγμένη	
	κατηγορεί σου πιστά • τούς δ' ύπερ κάρα	
	φοιτῶντας ὄρνεις πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.	
ІΠ.		1060
	ὄστις γ' ύφ' ύμῶν, οθς σέβω, διόλλυμαι;	
	ού δήτα πάντως ού πίθοιμ' άν ούς με δεί,	
	μάτην δ' αν δρκους συγχέαιμ' ούς ώμοσα.	
0 H.	οίμοι το σεμνόν ώς μ' άποκτείνει το σόν.	
		1065
ІΠ.	ποι δηθ' ό τλήμων τρέψομαι; τίνος ξένων	
•••	δόμους έσειμι τηδ' έπ' αἰτία φυγών;	
θН.	δστις γυναικών λυμεώνας ήδεται	

1053. $\pi \circ \nu \tau \circ \nu$. I think the Euxine is not meant here. Hipp. says, "you will drive me from the land ?" Theseus answers "Yes, and beyond the sea, aye, even the limits of the Atlantic." Theseus seems to wish simply to place the sea between them, and having that idea, naturally thinks of the greatest distance (to the ancients), viz., down the Mediterranean and out on the Atlantic. If by $\pi \circ \tau \tau \circ s$ we understand "the Euxine," we shall have two different directions, and the force of the line would be weakened.

1057. κλήρον. Cf. Phænissæ 838. Ion 908.

1059. δρυεις for δρυιθας. Monk and Mr. Paley read δρυις, for this last form, Soph. O.T. 966. Ar. Aves 717, 1250, 1610.

1061.
ö
orse gives the reason. "In as much as," cf. 5
e and 5
e $\gamma \epsilon,$ 1039 supra.

	ξένους κομίζων καὶ συνοικούρους κακῶν.	
Π.	aiaî · πρòs ἡπαρ δακρύων τ' ἐγγὺs τόδε, ei δὴ κακός γε φαίνομαι δοκῶ τέ σοι.	1070
θH.	ει οη κακος γε φαινομαι σοκω τε σοι. τότε στενάζειν και προγιγνώσκειν σ' έχρην,	
U 111	δτ' είε πατρφαν άλοχον ύβρίζειν έτλης.	
ІП.	ῶ δώματ', έἰθε φθέγμα γηρύσαισθέ μοι	
	καὶ μαρτυρήσαιτ' εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνήρ.	1075
θΗ.		
	τό δ' ἕργου οὐ λέγου σε μηνύει κακόυ.	
<u>IП.</u>	φεῦ	
	είθ' ην έμαυτον προσβλέπειν έναντίου	
ОП	στάνθ', ώς έδάκρυσ' οία πάσχομεν κακά.	1000
<i>ΘH</i> .	πολλῷ γε μαλλον σαυτὸν ἤσκησαs σέβειν ἢ τοὺς τεκόνταs ὅσια δραν, δίκαιος ὤν.	1080
ІП.	η 400ς Λεκονταν οσία οραν, σικαίος ων. & δυστάλαινα μήτερ, & πίκραὶ γοναί	
111,	ω ουσταλαινα μητερ, ω παραι γουαι μηδείς ποτ' είη των έμων φίλων νόθος.	
0H .	ούχ έλξετ' αὐτόν, δμῶες; οὐκ ἀκούετε	
	πάλαι ξενοῦσθαι τόνδε προυννέποντά με;	1085
ІП.	κλαίων τις αὐτῶν ἀρ' ἐμοῦ γε θίξεται·	
	σὺ δ' αὐτός, εἴ σοι θυμός, ἐξώθει χθονός.	
θH.	δράσω τάδ', εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσει λόγοις.	
	ού γάρ τις οίκτος σης μ' ἐπέρχεται φυγης.	
ІΠ.	ἄραρεν, ώς ἔοικεν · ὦ τάλας ἐγώ ·	1090
	ώς οίδα μεν ταῦτ', οίδα δ' οὐχ ὅπως φράσω	
	ὦ φιλτάτη μοι δαιμόνων Δητοῦς κόρη	
	σύνθακε συγκύναγε, φευξούμεσθα δη	
1069.	συνοικόυρους κακών. Partners in mischief.	
~	πρόs ήπαρ. Soph. Ajax, 938.	

1074. elle. Cf. 209, note.

10/2. ever. C1. 205, 100e.
1080-81. δσια δράν, δίκαιος ών. Thus Monk and Mr. Paley "to be just and treat your parents properly. Some leave out the comma after δράν.
1085. ξενοῦσθαι. Compare the Latin "exsulare," cf. Soph. Trach. 65.
1086. ἀρα. Used in exclamations, cf. 1012. μάταιος ἀρ' ἦν. Eur. Androm.
1114. Pindar, P 4, 138.

51

κλεινάς 'Αθήνας · άλλά χαίρετ', ω πόλι καί γαί' 'Ερεχθέως ώ πέδον Τροιζήνιον, 1095 ώς εγκαθηβάν πόλλ' έχεις εύδαίμονα, χαιρ' ύστατον γάρ σ' είσορων προσφθέγγομαι. ίτ', ω νέοι μοι τήσδε γής όμήλικες, προσείπαθ' ήμας και προπέμψατε γθονός. ώς ούποτ άλλον άνδρα σωφρονέστερον 1100 δψεσθέ, κεί μη ταῦτ' ἐμώ δοκεί πατρί. η μέγα μοι τα θεών μελεδήμαθ, όταν φρένας

ěλθη.

1110

στρ.

ξύνεσιν δέ τιν' έλπίδι κεύθων 1105 λείπομαι έν τε τύχαις θνατών και έν έργμασι

λεύσσων.

άλλα γαρ άλλοθεν αμείβεται μετά δ' ίσταται άνδράσιν αίων πολυπλάνητος αεί. είθε μοι εύξαμένα θεόθεν τάδε μοιρα παράσχοι,

åντ.

τύχαν μετ' όλβου

λύπας παραιρεί.

1094. άλλα χάιρετε. Well ! farewell.

1096. dyradyβāv, cf. Thuc. ii. 44, 2.

1099. προπέμπειν. Regular word "to escort," of. Soph. O. C. 1667. Xen. Hellen. iv. 1, 9.

[1102-1152, Hippolytus has just gone to prepare for his journey. The chorus are puzzled at the neglect shewn by the Gods for such a man as Hippolytus. They think the "summum bonum" in this life is good fortune, and a spirit contented with that which comes to hand. They next think of Artemis and the woods Hippolytus loved.

1106. $i\lambda \pi i \delta i \kappa \epsilon i \theta \omega p = i\lambda \pi i \zeta \omega p \kappa \epsilon i \theta \epsilon i p.$ Compare the gender of $\kappa \epsilon i \theta \omega p$ and $\lambda \epsilon i \sigma \sigma \omega p$ with that of $\epsilon i \xi a \mu \delta \mu a$ in line 1111, both referring to the same person. Monk declares he can find nothing to parallel it (prorsus insolenter factum). Hermann says that a general sentiment, even when spoken by a woman, may be expressed by a masculine participle.

— Monk translates "et cum spem conceperim me aliquid circa divinam providentiam certi intelligere, spes ista rursus me frustratur, cum in fortunas et in facta mortalium intueor."

 $\lambda \epsilon i \pi o \mu a \iota =$ "I am at fault."

XO.

καί ἀκήρατον ἄλγεσι θυμόν. δόξα δε μήτ' ατρεκής μήτ' αυ παράσημος ενείη. ράδια δ' ήθεα τον αύριον 1116 μεταβαλλομένα χρόνον ἀεὶ βίον συνευτυγοίην. οὐκέτι γὰρ καθαρὰν φρέν' ἔχω τὰ παρ' ἐλπίδα λεύσσων. στρ. 1120 έπει τον Έλλανίας φανερώτατον αστέρ' 'Αθάνας είδομεν είδομεν έκ πατρός όργας άλλαν έπ' alav ίέμενον. 1125 ω ψάμαθοι πολιήτιδος άκτας δρυμός τ' δρειος, ό θι κυνών ώκυπόδων μέτα θήρας έναιρεν Δίκτυνναν ἀμφί σεμνάν. 1130 ούκέτι συζυγίαν πώλων Ένεταν επιβάσει αντ. τον αμφί Λίμνας τρόχον κατέχων ποδί γυμνάδας ίππους. μούσα δ' άυπνος ύπ' άντυγι χορδάν 1135

1115. atpennes, cf. 261, note.

— παράσημος (lit.) falsely struck, with imperfect impression (of a coin), then applied to men. Demosth. 307, ρητωρ παράσημος. 1119. βίου συνευτυχοίην. "May I be happy with my life!" Mr. Paley after the Scholiast takes the συν = "with others." Monk does not notice the passage.

1126. πολιήτιδος, άκτ. ψαμ. Sands of my country's shore., cf. Apoll. Rhod. I. 867.

1130. Δίκτυννα. Cf. 146 (δίκτυον). Compare Arist. Ran. 1859. Vesp. 868. Dictynna was a Cretan Goddess.

1131. Mares were supposed to be fleeter than horses.

1134. κατέχων ποδί γυμνάδας Ίππους. Restraining with the foot the trained horses. So Monk and Mr. Paley. Reiske reads κατ. ποδι γυμνάδος $\pi \pi \sigma \sigma v = occupying$ or holding the course with the foot of the trained horse.

Notice $\sigma v \zeta v \gamma i \alpha v$, used (as $i \pi \pi o i$ often) for the chariot as well as the horses.

τόν τρόχον = along the course at Limna, cf. Eur. Or. 1251. στηθ'... άμαξήρη τρίβον.

λήξει πατρώον ανα δόμον. άστέφανοι δε κόρας ανάπαυλαι Λατούς βαθείαν ανά γλόαν. νυμφιδία δ' απόλωλε φυγά σά 1140 λέκτρων αμιλλα κούραις. έγω δε σα δυστυχία δάκρυσι διοίσω πότμον αποτμον ω τάλαινα μάτερ, έτεκες ανόνατα φεῦ, 1145 μανίω θεοΐσιν. ιω ιω συζύγιαι Χάριτες, τί τὸν τάλαν' ἐκ πατρίας γᾶς τόν ούδεν άτας αίτιον πέμπετε τωνδ' απ' οίκων; 1150 και μην οπαδον Ιππολύτου τόνδ' είσορω σπουδή σκυθρωπόν πρός δόμους δρμώμενον. ΑΓΓ. ποι γης άνακτα τησδε Θησέα μολών εύροιμ' αν, ω γυναικες; είπερ ίστε, μοι σημήνατ' άρα τωνδε δωμάτων έσω; 1155δδ' αὐτὸς ἔξω δωμάτων πορεύεται. **XO**. ΑΓΓ. Θησεῦ, μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον σοί και πολίταις οι τ' Αθηναίων πόλιν ναίουσι καὶ γῆς τέρμονας Τροιζηνίας. · ΘΗ. τί δ' έστι; μών τις συμφορά νεωτέρα 1160 δισσάς κατείληφ' άστυγείτονας πόλεις;

1153—1254. A messenger arrives asking for Theseus : he says that Hippolytus has been thrown out of his chariot and badly hurt (1173—1254), he gives a full account of the accident, and ends by declaring that nothing will make him believe that Hippolytus is guilty.

1142. σậ δυστυχία. Causal dative, cf. Eur. Orest. 461.

1145. ἀνόνατα (adverbial use) " in vain," cf. Alcest. 418. Mr. Paley reads ετεκες άρ' ἀνόνατα.

1152. σκυθρωπόν. With downcast, lowering looks.

1155. ἔσω. Here in its proper sense implying "motion," μολών being understood, cf. line 2.

- ΑΓΓ. 'Ιππόλυτος οὐκέτ' ἔστιν, ὡs εἰπεῖν ἔπος · δέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆs.
- ΘΗ. πρός τοῦ; δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος, ὅτου κατήσχυν' ἄλοχον ὡς πατρὸς βία; 1165
- AIT. οἰκεῖος αὐτὸν ὥλεσ' ἁρμάτων ὄχος ἀραί τε τοῦ σοῦ στόματος, ὡς σὺ σῷ πατρὶ πόντου κρέοντι παιδὸς ἡράσω πέρι.
- ΘΗ. ὦ θεοὶ Πόσειδόν θ', ὡs ἄρ' ἦσθ' ἐμὸς πατὴρ ὀρθῶς, ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων. 1170 πῶς καὶ διώλετ'; εἰπέ τῷ τρόπῷ Δίκης ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον αἰσχύναντ' ἐμέ;
- ΑΓΓ. ήμεις μεν ἀκτής κυμοδέγμονος πέλας ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας κλαίοντες ήλθε γάρ τις ἄγγελος λέγων 1175 ώς οὐκέτ' ἐν γή τήδ' ἀναστρέψοι πόδα 'Ιππόλυτος, ἐκ σοῦ τλήμονας φυγὰς ἔχων. ὁ δ' ῆλθε ταὐτὸ δακρύων ἔχων μέλος ἡμῶν ἐπ' ἀκταῖς · μυρία δ' ἀπισθόπους φιλων ἅμ' ἔστειχ' ήλίκων ὁμήγυρις. 1180 χρόνφ δὲ δήποτ' εἶπ' ἀπαλλαχθεὶς γόων · τί ταὐτ' ἀλύω; πειστέον πατρὸς λόγοις.

1163. δέδορκε φῶε ἐπὶ σμικρῶε ῥοπῆς. "He still breathes though the scale is almost sunk ; i.e., it only requires a slight turn of the scale to finish him.

— Compare for the phrase Soph. O.T. 961, O.C. 1508. Thuc. v. 103, ἀσθεμεῖε τεκαὶ ἐπἰρόπῆς μιῶς ὅντες, where Arnold translates "on one single turn of the scale," i.e., not as if the scale would recover itself, but once down and you are lost. Plat. Rep. 556 E., kur. Helen 1090.

1169. åpa, cf. 859, note.

1171. πως καl διώλετο. Here κal accompanies and emphasizes διώλετο, "Tell me the actual particulars of his end."

- Had it been sal wor, it would have introduce and objection, "but how? Nay, how can it be?"

— For instances of πῶε και οr (τίε, ποῦ, ποῦ ποῦοε) και, cf. Eur. Hec. 519, 1055; Alc. 846; Arist. Pax 1288; Soph. Aj. 1290; Trach. 339.

1172. $\dot{\rho}\dot{\sigma}\pi\tau\rho\sigma\nu$. "The drop of a trap." This is better than to take it = $\dot{\rho}\dot{\sigma}\pi\alpha\lambda\sigma\nu$, a club, though that is possible.

έντύναθ' ίππους άρμασι ζυγηφόρους, δμωε: πόλις γαρ ουκέτ έστιν ήδε μοι. τουνθένδε μέντοι πας ανήρ ήπείγετο, 1185 καί θασσον ή λέγοι τις έξηρτυμένας πώλους παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐστήσαμεν. μάρπτει δε χερσίν ήνίας απ' αντυγος, αυταίσιν αρβύλαισιν άρμόσας πόδας. καί πρώτα μέν θεοίς είπ' άναπτύξας χέρας 1190 Ζεῦ, μηκέτ' εἰην, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνήρ. αίσθοιτο δ' ήμας ώς ατιμάζει πατήρ ήτοι θανόντας ή φάος δεδορκότας. κάν τῷδ' ἐπήγε κέντρον είς χείρας λαβών πώλοιε όμαρτη πρόσπολοι δ' ύφ' άρματος 1195 πέλας χαλινών είπόμεσθα δεσπότη την εύθυς Αργους κάπιδαυρίας όδόν. έπει δ' έρημον χώρον είσεβάλλομεν, άκτή τις έστι τουπέκεινα τήσδε γής πρός πόντον ήδη κειμένη Σαρωνικόν. 1200 ένθεν τις ήχώ χθόνιος ώς βροντή Διός βαρύν βρόμον μεθήκε φρικώδη κλύειν. ορθον δε κράτ' έστησαν ούς τ' ές ουρανον ίπποι παρ' ήμιν δ' ήν φόβος νεανικός

1188. $\dot{\alpha}\pi^*$ $\ddot{\alpha}\nu\tau\nu\gamma\sigma\sigma$. From the rail or rim of the chariot, where the reins rested as on our dashboard. Hom. *Iliad* v. 262, 728.

1189. $a\dot{v}\tau$. $d\rho\beta v\lambda$. Boots and all, cf. 1841 infra. Mr. Paley explains this to be that he did not stay to change the heavy shooting boots he had on.

For ἀρβύλαι, cf. Eur. Bacch. 638; Theocrit. vii. 26; Æsch. Agam.
 917.

1195. $\delta \phi' \, \delta \rho \mu a \tau os$. Close at the side, and so almost under Hippolytus, (var. lect. $\delta \phi' \, \delta \rho \mu a \tau os$ for $\pi \delta \lambda as \chi a \lambda$. of. Juv. Sat. x. 45, niveos ad frena quirites currentes.

1197. $\epsilon i \partial \partial s$. I know no other passage where $\epsilon i \partial \delta s = \epsilon i \partial \delta$ with genitive "straight to a place."

1201. χθόνιος βροντή. Subterranean noises like thunder. e.g. earthquakes, Esch. Prometh. V. 1015. Theocrit. v. 22. πόθεν πότ' είη φθόγγος. είς δ' άλιρρόθους 1205 άκτας αποβλέψαντες ίερον είδομεν κῦμ' οὐρανῷ στηρίζον, ὥστ' ἀφηρέθη Σκείρωνος άκτὰς ὄμμα τουμόν εἰσορâν. έκρυπτε δ' Ίσθμον και πέτραν Άσκληπιου. κάπειτ' ανοιδησάν τε και πέριξ αφρον 1210 πολύν καχλάζον ποντίω φυσήματι γωρεί πρός ακτάς, ου τέθριππος ην όχος. αύτῷ δὲ σύν κλύδωνι καὶ τρικυμία κυμ' έξέθηκε ταυρον άγριον τέρας, ού πάσα μέν χθών φθέγματος πληρουμένη 1215 φρικώδες άντεφθέγγετ, είσορώσι δέ κρείσσον θέαμα δεργμάτων έφαίνετο. εύθύς δε πώλοις δεινός εμπίπτει φόβος. καί δεσπότης μεν ίππικοισιν ήθεσι πολύε ξυνοικών ήρπασ' ήνίας χεροίν, 1220έλκει δε κώπην ώστε ναυβάτης άνηρ ίμασιν είε τουπισθεν αρτήσας δέμας. αί δ' ένδακοῦσαι στόμια πυριγενή γναθμοῖς βία φέρουσιν, οὔτε ναυκλήρου χερός ούθ ίπποδέσμων ούτε κολλητών όχων 1225

1207. οὐρανῷ στηρίζον. Bising pillarwise to heaven. Eur. Bacchæ 1083.
 — leρον. Divine, so mighty, supernatural.

1218. $\tau_{\rho i \kappa \nu \mu} l_{\alpha}$. Similar to the Latin "decumanus fluctus," cf. Æsch. Pr. V. 1036. It was the Greek idea that the *third*, and the Latin idea that the *tenth* was the biggest wave. $a \dot{\nu} \tau \hat{\omega} \sigma \dot{\nu} \kappa \lambda \nu \delta =$ at the moment the wave broke.

- Æsch. Pr. V. 1036. Mr. Paley thinks that in a storm three consecutive waves of larger size come to shore at intervals, consequently that $\tau_{\rho\mu\kappa\nu\mu\ell a}$ does not mean "every third wave," but a triple or crested wave, $\tau_{\rho\ell\chi\eta\lambda\sigma\nu}$.

1222. derticas. Shews that the Greeks, when rowing the large cars of the triremes used to fasten a thong from the cars round their bodies to lessen the strain. Cf. Eur. And. 811; Plato, Phaed. 254 D.

1224. βla φέρουσιν. "Bun away with him." the middle would simply mean "run away," i.e., carry themselves away, without reference to the driver, cf. Soph. Elect. 725, ἐπειτα δ' Αινιάνος ἀνδρος ἄστομοι πῶλοι βla φέρουσιν. μεταστρέφουσαι. κεί μέν είς τὰ μαλθακά γαίας έχων οίακαι ίθύνοι δρόμον, προυφαίνετ' είς τουμπροσθεν, ώστ' άναστρέφειν, ταῦρος φόβω τέτρωρον ἐκμαίνων ὄγον. εί δ' είε πέτρας φέροιντο μαργώσαι φρένας, 1230 συγή πελάζων άντυγι ξυνείπετο είς τοῦθ ἕως ἔσφηλε κάνεχαίτισεν, άψίδα πέτρφ προσβαλών όχήματος. σύμφυρτα δ' ην απαντα σύριγγές τ' άνω τρογών επήδων άξόνων τ' ενήλατα. 1235αύτος δ' ό τλήμων ήνίαισιν έμπλακείς δεσμόν δυσεξήνυστον έλκεται δεθείς. σποδούμενος μέν πρός πέτραις φίλον κάρα, θραύων δε σάρκας, δεινά δ' έξαυδών κλύειν. στήτ', δ φάτναισι ταις έμαις τεθρομμέναι, 1240 μή μ' έξαλείψητ'. ὦ πατρός τάλαιν' άρά. τίε ανδρ' αριστον βούλεται σωσαι παρών; πολλοί δε βουληθέντες ύστέρφ ποδί έλειπόμεσθα. γώ μέν έκ δεσμών λυθείς τμητών ίμάντων ου κάτοιδ' ότο τρόπο 1245πίπτει, βραχύν δη βίοτον έμπνέων έτι. ίπποι δ' εκρυφθεν καί το δύστηνον τέρας ταύρου λεπαίας ου κάτοιδ' όπου γθονός. δοῦλος μὲν οὖν ἔγωγε σῶν δόμων, ἄναξ, άταρ τοσοῦτόν γ' οὐ δυνήσομαί ποτε 1250τόν σόν πιθέσθαι παιδ' όπως έστιν κακός, ούδ' εί γυναικών παν κρεμασθείη γένος

1226. μεταστρέφουσαι. Caring for ; heeding.

^{1229.} Inpairwe. Cf. Theocrit. V. 91. $\tau \epsilon \tau \rho \omega \rho \delta \chi$. The four horses in the chariot.

^{1247.} $\tilde{\epsilon}\kappa\rho\nu\phi\theta\epsilon\nu$. "Were lost to sight." This form instead of $\epsilon\kappa\rho\phi\theta\eta\sigmaa\nu$ is very rare in tragedy, though common in comedy. Compare $\kappa\alpha\tau\epsilon\nu\alpha\sigma\theta\epsilon\nu$. Ar. Verp. 662, Plut. 55.

	καὶ τὴν ἐν ឺΙδῃ γραμμάτων πλήσειέ τις πεύκην, ἐπεί νιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίσταμαι.	
X 0.	aiaî• κέκρανται συμφορà νέων κακῶν,	1255
0 H.	οὐδ' ἔστι μοίρας τοῦ χρεών τ' ἀπαλλαγή. μίσει μὲν ἀνδρὸς τοῦ πεπονθότος τάδε	
	λόγοισιν ήσθην τοῖσδε · νῦν δ' αἰδούμενος θεούς τ' ἐκεῖνόν θ', οῦνεκ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ,	
ΑΓΓ.	ούθ' ήδομαι τοῖσδ' οὔτ' ἐπάχθομαι κακοῖς. πῶς οὖν; κομίζειν ἡ τί χρὴ τὸν ἄθλιον	1260
	δράσαντας ήμας σŷ χαρίζεσθαι φρενί; φρόντιζ' έμοῖς δὲ χρώμενος βουλεύμασιν	
⊖ <i>H</i> .	ούκ ώμοςς είς σον παίδα δυστυχούντ' έσει. κομίζετ' αὐτόν, ὡς ἰδὼν ἐν ὄμμασι	1265
	τὸν τἄμ' ἀπαρνηθέντα μὴ χρâναι λέχη λόγοις τ' ἐλέγξω δαιμόνων τε συμφοραῖς.	
X0.	σύ ταν θεών ακαμπτον φρένα και βροτών άγεις, Κύπρι σύν δ'	
	ό ποικιλόπτερος ἀμφιβαλών ὦκυτάτφ πτερφ	1270
	ποτάται 'πὶ γαῖαν εὐάχητόν β'	
	άλμυρον ἐπὶ πόντον. θέλγει δ' Ἐρως, ῷ μαινομένα κραδία	
	πτανδς ἐφορμάσῃ χρυσοφαής,	1275

1254. $\pi\epsilon i\kappa \eta = a$ tablet, cf. *Iph. Aulis* 39. Here, however, $\pi\epsilon i\kappa \eta$ probably refers to the Pines in the forest, from which the tablets were made.

1255-1341. The chorus moralize. Theseus declares that he is neither glad nor sorry for what has happened. Artemis (1283) appears and undeceives Theseus as to Hippolytus; the King is too overcome to answer anything but dipor.

1256. τοῦ χρέων, cf. Hero. Fur. 21. This word (strictly a neuter participle from χρέω) is indeclinable.

1262. δράσαντας, χαρίζ. Arist. Pax. 359.

1274. φ μαιν. κραδ. These are both datives after ἐφορμάση. The omission of αν with ἐφορμ is archaio, cf. Soph. El. 771, O. T. 1231, O. C. 895.

φύσιν δρεσκόων	
• •	
-	1280
• •	
· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	
σε τον ευπατρίδαν Αιγέως κέλομαι	
παιδ' ἐπακοῦσαι	
Αητούς δὲ κόρη σ' *Αρτεμις αὐδῶ.	1285
Θησεῦ, τί τάλας τοῖσδε συνήδει,	
παιδ' ούχ όσίως σον ἀποκτείνας,	
ψευδέσι μύθοις άλόχου πεισθελς	
ἀφανῆ; φανερὰν δ' ἔσχεθες ἄταν.	
πῶς οὐχ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις	1290
δέμας αἰσχυνθείς,	
ή πτηνòs ἅνω μεταβàς βίοτον	
πήματος έξω πόδα τοῦδ' ἀπέχειs ;	
ώς ἕν γ' ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οὕ σοι	
κτητόν βιότου μέρος έστίν.	1295
ἄκουε, Θησεῦ, σῶν κακῶν κατάστασιν ·	
καίτοι προκόψω γ'οὐδέν, ἀλγυνῶ δὲ σέ.	
τοῦ σοῦ δικαίαν, ὡς ὑπ' εὐκλείας θάνη,	
καὶ σῆς γυναικὸς οἶστρον ἢ τρόπον τινὰ	1900
γενναιότητα · τῆς γὰρ ἐχθίστης θεῶν	
	παιδ' ἐπακοῦσαι · Αητοῦς δὲ κόρη σ' Αρτεμις αὐδῶ. Θησεῦ, τί τάλας τοῖσδε συνήδει, παιδ' οὐχ ὅσίως σὸν ἀποκτείνας, ψευδέσι μύθοις ἀλόχου πεισθεἰς ἀφανῆ; φανερὰν δ' ἔσχεθες ἄταν. πῶς οὐχ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δέμας αἰσχυνθείς, ἢ πτηνὸς ἄνω μεταβὰς βίοτον πήματος ἔξω πόδα τοῦδ' ἀπέχεις; ὡς ἔν γ' ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οὕ σοι κτητὸν βιότου μέρος ἐστίν. ἄκουε, Θησεῦ, σῶν κακῶν κατάστασιν · καίτοι προκόψω γ' οὐδέν, ἀλγυνῶ δὲ σέ. ἀλλ' εἰς τόδ' ἦλθον, παιδὸς ἐκδεῖξαι φρένα τοῦ σοῦ δικαίαν, ὡς ὑπ' εὐκλείας θάνῃ, καὶ σῆς γυναικὸς οἶστρον ἢ τρόπον τινὰ

1289. ἀφανη πεισθείε. (Having been persuaded in matters that, were obscure) i.e. on insufficient evidence. Thesmoph. 515 (592).

1299. $\delta \pi^* \epsilon \delta \kappa \lambda \epsilon i a s.$ "With a good name." $\delta \pi \sigma$ often serves merely to denote the attendant or accompanying circumstances; thus $\delta \pi \delta \sigma \delta \pi \gamma \gamma \sigma \sigma \pi i \rho \epsilon m$ = "to drink to the sound of the trumpet," *i.e.*, with trumpet sounding.

- This notion of $i\pi \delta =$ "to the sound of," will be a guide for other passages. Cf. Eur. 1on. 1333; Troad. 346; Hec. 351; Herc. F. 289; Esch. Agam. 1531 (Paley), Soph. Elect. 630. $\delta_{i\kappa alav}$ is predicative. ήμῖν, ὅσαισι παρθένειος ήδονή,
δηχθεῖσα κέντροις παιδὸς ἠράσθη σέθεν.
γνώμη δὲ νικᾶν τὴν Κύπριν πειρωμένη
τροφοῦ διώλετ' οὐχ ἑκοῦσα μηχαναῖς,
1305
ἡ σῷ δι' ὅρκων παιδὶ σημαίνει νόσον.
δ δ' ὥσπερ ῶν δίκαιος οὐκ ἐφέσπετο
λόγοισιν, οὐδ' αὖ πρὸς σέθεν κακούμενος
ὅρκων ἀφεῖλε πίστιν, εὐσεβὴς γεγώς.
ἡ δ' εἰs ἕλεγχον μὴ πέσῃ φο Σουμένη
1810
ψευδεῖς γραφὰς ἕγραψε καὶ διώλεσε
δόλοισι σὸν παῖδ', άλλ' ὅμως ἔπεισέ σε.

ΘΗ. οίμοι.

AP. δάκνει σε, Θησεῦ, μῦθος; ἀλλ' ἔχ' ἤσυχος, τοὐνθένδ' ἀκούσας ὡς ἂν οἰμὡξης πλέον. ἀρ' οἶσθα πατρὸς τρεῖς ἀρὰς ἔχων σαφεῖς; 1315 ὡν τὴν μίαν παρεῖλες, ὡ κάκιστε σύ, εἰς παῖδα τὸν σόν, ἐξὸν εἰς ἐχθρόν τινα. πατὴρ μὲν οὖν σοι πόντιος φρονῶν καλῶς ἔδωχ' ὅσονπερ χρῆν, ἐπείπερ ἤνεσεν· σὺ δ' ἔν τ' ἐκείνῷ κἀν ἐμοὶ φαίνει κακός, 1320 δς οὕτε πίστιν οὕτε μάντεων ὅπα ἔμεινας, οὐκ ἤλεγξας, οὐ χρόνῷ μακρῷ σκέψιν παρέσχες, ἀλλὰ θὰσσον ἤ σ' ἐχρῆν ἀρὰς ἐφῆκας παιδὶ καὶ κατέκτανες.

ΘΗ. δέσποιν', όλοίμην.

1304. $\gamma \nu \omega \mu \eta$. "By good sense," *i.e.* by remembering how impracticable it was.

1307. ὥσπερ ῶν δίκαιος, Monk reads ὥσπερ ἦν δίκαιος. Mr. Paley reads ὥσπερ οὖν δίκαιος, "as in fact a just man," which I much prefer.

1309. ὄρκ. ἀφείλε πιστ. Notice the phrase, "dishonour his oath."

1315. sapers. Cf. 890, " clear," so that there could be no mistake.

1316. $\pi \alpha \rho \epsilon \lambda \epsilon_s$. Diverted from its proper object, *i.e.* (some real enemy) to employ it against your son; here $\pi \alpha \rho \alpha$ has its real sense; to be on one side of some object aimed at or specified. As a preposition it governs three cases; Gen. dat. acc., and means respectively "from, at, or to along side of."

1319. yverev for kat yverev. "Had promised."

AP. δείν' έπραξας, άλλ' όμως 1325 έτ' έστι καί σοι τωνδε συγγνώμης τυχειν. Κύπρις γαρ ήθελ' ώστε γίγνεσθαι τάδε, πληρούσα θυμόν. Θεοίσι δ' ώδ' έχει νόμος. ούδεις απανταν βούλεται προθυμία τη του θέλοντος, άλλ' άφιστάμεσθ' άεί. 1330 έπει σάφ' ίσθι, Ζήνα μη φοβουμένη ούκ αν ποτ' ήλθον είς τόδ' αίσχύνης έγω ώστ' άνδρα πάντων φίλτατον βροτών έμοι θανειν έασαι. την δε σην άμαρτίαν τό μή είδέναι μέν πρώτον έκλύει κάκης. 1335 έπειτα δ' ή θανοῦσ' ἀνάλωσεν γυνή λόγων έλέγχους ώστε σήν πείσαι Φρένα. μάλιστα μέν νυν σοί τάδ έρρωγεν κακά, λύπη δε κάμοί τους γάρ ευσεβείς θεοί θνήσκοντας ου χαίρουσι τούς γε μήν κακούς 1340 αύτοιs τέκνοισι και δόμοις έξόλλυμεν. **XO**. και μην ό τάλας όδε δη στείχει. σάρκας νεαράς ξανθόν τε κάρα διαλυμανθείς. $\mathring{\omega}$ πόνος οίκων, οίον εκράνθη δίδυμον μελάθοοις 1345πένθος θεόθεν καταληπτόν. Ш. aiaî aiaî

δύστανος έγώ, πατρός έξ άδίκου

1342. The chorus see Hippolytus approaching (1347-1387) he laments over his hard fate and expresses a wish to die. 1389.—The end. Artemis and Theseus encourage Hippolytus. Artemis (1437) departs, immortals not being allowed to look upon death. 1450. The father and son are reconciled and Theseus forgiven.

1331. $i\pi\epsilon i = \gamma d\rho$, for be assured, &c.

1340. θνήσκονται ου χαίρουσι. This phrase was called Oropismus because it was used by the people of Oropus, cf. Eur. Rhesus, 390. Soph. O. T. 936. Philoct. 1314. Aj. 789.

1846. καταληπτόν. "Suddenly coming upon one" (a medical term).

χρησμοίς άδίκοις διελυμάνθην. άπόλωλα τάλας, οίμοι μοι. 1350 διά μου κεφαλâs ἄσσουσ' όδύναι, κατά δ' έγκέφαλον πηδά σφάκελος. σχές, απειρηκός σωμ' αναπαύσω. [ê ě·] ώ στυγνόν όχημ' ίππειον, έμη 1355βόσκημα χερός, διά μ' έφθειρας, κατά δ' έκτεινας. φεῦ φεῦ πρὸς θεῶν, ἀτρέμας, δμῶες, χροός έλκώδους απτεσθε γεροίν. τίε έφέστηκεν δεξιά πλευροίς; 1360 πρόσφορά μ' αίρετε, σύντονα δ' έλκετε τόν κακοδαίμονα και κατάρατον πατρός άμπλακίαις. Ζεῦ, Ζεῦ, τάδ' όρῶς; όδ' ό σεμνός έγώ και θεοσέπτωρ. όδ' ο σωφροσύνη πάντας ύπερσχών 1365 προύπτον ές Αιδαν στείχω κατά γάς, όλέσας βίοτον μόχθους δ' άλλως τής εύσεβίας είε ανθρώπους επόνησα. alaî alaî. 1370 καί νῦν ὀδύνα μ' ὀδύνα βαίνει.

1349. $\chi \rho \eta \mu o \tilde{i}^{*}$. Here used = anathema, or at least "solemn curse;" the more usual sense is "oracular response."

1851. διά μου κεφ. Cf. Medea 144, διά μου κεφαλῶς φλόξ βάιη.

1360. τις έφέστηκεν δεξιά. Monk reads τις έφέστηκ' ένδέξια δεξιά for έκ δεξιώς adverbially.

1361. σύντονα. Bear me off in (measured) time, *i.e.*, carefully, without jolting.

1367. άλλως. Cf. 198 supra.

— τη̂ς εἰσεβίας. Understand ἄντι or ἕνεκα. Compare Soph. Ant.
 1177. πατρί μηνίσας φόνου. Το no purpose have I undergone troubles through my scrupulous conduct towards men.

μέθετέ με τάλανα. καί μοι Θάνατος Παιάν έλθοι. προσαπόλλυτέ μ' όλλυτε τον δυσδαίμον'. * ἀμφιτόμου λόγχας ἕραμαι 1375 διαμοιρâσαι. διά τ' ευνασαι τον έμον βίοτον. ω πατρός έμου δύστανος άρά, μιαιφόνων τε συγγόνων, παλαιών προγεννητόρων 1380 έξορίζεται κακόν ούδε μέλλει, έμολέ τ' έπ' έμε τί ποτε τόν ούδεν όντ' επαίτιον κακών; ίώ μοι τί φῶ; πωs απαλλάξω βιοτάν 1385 [έμαν] τουδ' αναλγήτου πάθους; είθε με κοιμίσειε τόν δυσδαίμον' "Αιδου μέλαινα νύκτερός τ' ανάγκα. ώ τλήμον, οία ξυμφορά ξυνεζύγης. AP. το δ' εύγενές σε των φρενων απώλεσεν. 1390 Ш. ěa · ώ θείον όδμης πνεύμα και γάρ έν κακοίς ων ησθόμην σου κανεκουφίσθην δέμας. έστ' έν τόποισι τοισίδ *Αρτεμιε θεά. AP. ώ τλήμον, έστι, σοί γε φιλτάτη θεών. όρậς με, δέσποιν, ώς έχω, τον άθλιον; ІΠ. 1395

1374. προσαπόλλυτε. Kill me outright, (i.e., in addition to the misery already inflicted, finish me). Others think \dot{a} πόλλυτε is pres. Indic. "you are killing me" (i.e., by carrying me roughly).

1380. *προγεινήτορες*, i.e., Pelops and Tantalus: Atreus and Thyestes were brothers of Pittheus, who was father of Æthra: Æthra married Ægeus and became mother of Theseus.

1391. $\theta \epsilon \bar{\iota} o \nu \delta \delta \mu \bar{\eta} \epsilon \pi \nu \epsilon \bar{\upsilon} \mu a$. Cf. Æsch. Pr. V. 115. The Gods, it would appear, were recognized by a certain divine fragrance: cf. line 86. It is expressly stated that Artemis was invisible to Hippolytus even on their joint hunting expeditions.

АР. IП. АР.	όρω · κατ' ὄσσων δ' οὐ θέμις βαλεῖν δάκρυ. οὐκ ἔστι σοι κυναγὸς οὐδ' ὑπηρέτης,
лг. IП.	ού δητ'· ἀτάρ μοι προσφιλής γ' ἀπόλλυσαι.
AP.	ούδ' ίππονώμας ούδ' άγαλμάτων φύλαξ. Κύποις γάο ή πανούογος ὦδ' ἐμήσατο. 1400
лг. III.	Κύπρις γαρ ή πανοῦργος ὦδ' ἐμήσατο. 1400 ὥμοι · φρονῶ δη δαίμον' ἥ μ' ἀπώλεσε.
AP .	
	τιμής έμέμφθη, σωφρονούντι δ' ήχθετο.
III.	τρεῖς ὄντας ἡμâς ὤλεσ', ἤσθημαι, Κύπρις,
AP.	πατέρα τε καὶ σὲ καὶ τρίτην ξυνάορον.
ІΠ.	φμωξα τοίνυν καὶ πατρὸs δυσπραξίας. 1405
AP.	έξηπατήθη δαίμονος βουλεύμασιν.
ІП.	ώ δυστάλας σὺ τῆσδε συμφορâs, πάτερ.
0H .	όλωλα, τέκνον, οὐδέ μοι χάρις βίου.
ІΠ.	στένω σε μάλλον ή 'με της άμαρτίας.
θH.	εί γὰρ γενοίμην, τέκνον, άντι σοῦ νεκρός. 1410.
ІП.	ώ δώρα πατρός σού Ποσειδώνος πικρά.
θH.	ώς μήποτ' έλθειν ὤφελ' εἰς τοὐμὸν στόμα.
Ш.	τί δ'; ἕκτανές τάν μ', ώς τότ' ησθ' ώργισμένος.
θH.	δόξης γαρ ήμεν πρός θεών έσφαλμένοι.
ІП.	
470	έlo ην άραιον δαίμοσιν βροτών γένος. 1415
AP.	έασον ού γάρ οὐδὲ γῆς ὑπὸ ζόφον
	θεâs ἄτιμοι Κύπριδος ἐκ προθυμίαs

1896. οὐ θέμιν. Cf. Ovid Metamorph. 2, 621.

1402. τιμής έμέμφθη. Because of honour (unpaid to her), cf. Hec. 962, εί τι μέμφει της έμης άπουσίας.

1403. $\tau \rho e is \delta \nu \tau a s$. Monk reads $\tau \rho e i s$ $\delta \nu \tau a s$ $\frac{1}{2} \mu a s$ $\frac{1}{2} \delta \sigma e \nu \kappa \delta \pi \rho i s$ $\mu l a$, and says that $\frac{1}{2} \sigma \theta \eta \mu a i$ "frigidum est et e margine irrepsisse in textum videtur." Mr. Paley reads $\tau \rho e i s$ $\frac{1}{2} \nu \tau a s$ $\frac{1}{2} \mu a s$ $\frac{1}{2} \delta \sigma \theta \eta \mu a i$, $\mu l a$, and says that $\kappa \delta \pi \rho i s$ is a gloss. Valck and Dindorf have the same reading.

1405. #µwEa. Cf. 614, note.

1415. *dpaios*. Cf. Eur. Iph. Taur. 778, Medea 608, Esch. Agam. 228, would that the race of mortals could (by curses) bring mischief on the gods.

1416. For οὐδὲ immediately following οὐ, cf. Soph. 27. 280, ὕβριν γἀρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες.

όργαι κατασκήψουσιν είς το σον δέμας [σής εὐσεβείας κάγαθής φρενός χάριν]. έγω γαρ αυτής άλλον έξ έμης χερός 1420 δε αν μάλιστα φίλτατος κυρή βροτών τόξοις αφύκτοις τοισδε τιμωρήσομαι. σοί δ', ω ταλαίπωρ', άντι τωνδε των κακών τιμάς μεγίστας έν πόλει Τροιζηνία δώσω κόραι γάρ άζυγες γάμων πάρος 1425 κόμας κερούνται σοι, δι' αιώνος μακρού πένθη μέγιστα δακρύων καρπουμένω. άει δε μουσοποιός είς σε παρθένων έσται μέριμνα, κούκ άνώνυμος πεσών έρως ό Φαίδρας είς σε συγηθήσεται. 1430 σύ δ', ώ γεραιού τέκνον Αιγέως, λαβέ σον παιδ' έν αγκάλαισι και προσέλκυσαι. άκων γαρ ώλεσάς νιν άνθρώποισι δέ θεών διδόντων είκος έξαμαρτάνειν. καί σοι παραινώ πατέρα μή στυγείν σέθεν, 1435 'Ιππόλυτ' έχεις γαρ μοιραν ή διεφθάρης. καί χαιρ' έμοι γάρ οι θέμις φθιτούς όραν ούδ' όμμα χραίνειν θανασίμοισιν έκπνοαις. όρω δέ σ' ήδη τουδε πλησίον κακού.

III. χαίρουσα καὶ σừ στεῖχε, παρθέν' ὀλβία · 1440 μακρὰν δὲ λείποις ῥαδίως ὁμιλίαν. λύω δὲ νεῖκος πατρὶ χρηζούσης σέθεν ·

1417. ἄτιμοι = unpunished, without requital: cf. Æsch. Agam. 1250 (Paley), οὐ μὴν ἄτιμοίγ ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.

1425. Maidens were to mourn the loss of the chaste Hippolytus.

1439. τοῦδε κακοῦ refers to θανάτου contained in θανασίμοισιν.

1441. $\lambda \epsilon i \pi o \iota s$. A slight reproach to Artemis. "You find it an easy matter to break off our long intercourse. So Monk, and Mr. Paley.

- Another reading is $\lambda \epsilon i \pi o \iota s$, i.e., may you find this snapping of our old intercourse easy to bear.

	καὶ γὰρ πάροιθε σοῖς ἐπειθόμην λόγοις.	
	alaî, κατ' ὄσσων κιγχάνει μ' ἤδη σκότος ·	
	λαβοῦ, πάτερ, μου καὶ κατόρθωσον δέμας. 1	445
θH.	ὦμοι, τέκνον, τί δρậς με τὸν δυσδαίμονα;	
III.	όλωλα καὶ δή νερτέρων ὁρῶ πύλας.	
ΘH.	ή τὴν ἐμὴν ἄναγνον ἐκλιπῶν φρένα;	
ΙП.	οι δητ', έπεί σε τοῦδ' έλευθερῶ φόνου.	
ΘН.	τί φής; ἀφίης αίματός μ' ἐλεύθερον; 1	450
ІП.	την τοξόδαμνον Αρτεμιν μαρτύρομαι.	
ΘH.	ώ φίλταθ', ώς γενναΐος ἐκφαίνει πατρί.	
III.	ώ χαιρε και σύ, χαιρε πολλά μοι, πάτερ.	
<i>ΘH</i> .	ώμοι φρενός σής εύσεβούς τε κάγαθής.	
ІΠ.	τοιώνδε παίδων γνησίων εύχου τυχείν. 14	455
θH.	μή νυν προδώς με, τέκνον, ἀλλὰ καρτέρει.	
Ш.	κεκαρτέρηται ταμ' δλωλα γάρ, πάτερ	
	κρύψον δέ μου πρόσωπον ώς τάχος πέπλοις.	
0H .	ώ κλείν 'Αθηνών Παλλάδος θ' δρίσματα,	
	οίου στερήσεσθ ανδρόε. & τλήμων εγώ 14	460
•	ώς πολλά, Κύπρι, σων κακων μεμνήσομαι.	
X 0.	κοινόν τόδ' άχος πασι πολίταις	

ηλθεν άέλπτως.

πολλών δακρύων έσται πίτυλος.

1443. και γάρ πάροιθε. This is not the first time I have obeyed your behests.

1449. où dîra refers to ävayvou only; duay here almost like the modern "unconfessed," "with the guilt upon it."

1456. καρτέρει...κεκαρτέρηται ταμ'. "Patience."—"My patience-days are done."

1458. κρύψον πρόσωπον. There was a general instinct among the Greeks and Romans to veil their features at the point of death. Cf. Latin "obvoluto capite."

1460. Notice στερήσεσθε used passively, cf. Thuc. 3, 2.

1464. $\pi i \tau \nu \lambda os$ (lit.) the regular sound of oars. Here the splashing or dropping of tears. Cf. Eur. *Alcest*. 798, where it represents the sound of wine dropping into a cup.

τῶν γὰρ μεγάλων ἀξιοπενθεῖς φῆμαι μᾶλλον κατέχουσιν.

1466. κατέχουσιν = "are prevalent," cf. Thuc. 3, 89, των σεισμών κατεχόντων; 1, 10, ώς δ λόγος κατέχει, as the prevalent story runs.

•

•

. .

• .

